Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2665 | Miercuri 20 Mai 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului:

DECADA R. S. S. MOLDOVENEȘTI: **V. Bârlădeanu** — Prin Moldova Sovietică (pag. 2-a).

FOILETON: **V. Sebastian** — Ștafeta (pag. 2-a).

C. Mantu — Colectivistele din Vernești (pag. 2-a).

F. Vadasz — Poporul ungar a votat pentru socialism și pace (pag. 3-a).

VIAȚA DE PARTID: **N. Mocanu** — Trebue pus capăt subaprecierii muncii de agitație politică la Mediaș; — Toată atenția muncii de primire a candidaților de partid (pag. 3-a).

C. Raihel — Pentru aplicarea principiilor democrației interne în gospodăriile colective (pag. 3-a).

Un succes important al P.C. Francez în alegerile din departamentul Sena (pag. 3-a).

SCRISOARE DIN ROMA: **C. Meana** Eșecul unei mascarade prost regisate (pag. 4-a).

Aviația americană a bombardat în Coreea un mare rezervor de apă pentru irigarea câmpului (pag. 4-a).

Critici vehemente împotriva atitudinii părții americane la tratativele dela Panmunjon (pag. 4-a).

Pauperizarea clasei muncitoare în țările capitaliste

Știrile care sosesc zilnic din țările capitalului oglindesc înrăutățirea continuă a situației oamenilor muncii din aceste țări. Orânduirea capitalistă osândește massele muncitoare la exploatare, șomaj, foamete și mizerie.

După cum ne arată marele Stalin, trăsăturile și cerințele principale ale legii economice fundamentale a capitalismului contemporan sunt: **„asigurarea profitului capitalist maximal prin exploatarea, ruinarea și pauperizarea majorității populației țării respective, prin aservirea și jefuirea sistematică a popoarelor din alte țări, mai ales din țările înapoiate, în sfârșit, prin războaie și prin militarizarea economiei naționale, utilizate pentru asigurarea profiturilor celor mai ridicate".**

Cursa înarmărilor care se desfășoară în țările capitaliste la ordinele miliardarilor americani și războaiele din Coreea, din Vietnam, Malaya, etc., agravează în mod considerabil situația oamenilor muncii, aruncând pe umerii lor poveri din ce în ce mai mari. Militarizarea înghite fonduri uriașe pentru scopuri neproductive. In anul 1952-1953, cheltuelile militare directe ale țărilor participante la blocul Atlanticului s'au cifrat la 75 miliarde dolari. Cu această sumă ar fi fost posibil să se construiască 4 milioane de locuințe cu câte 2 și 3 camere, să se pregătească 50 mii de medici, să se construiască spitale cu 900 mii de paturi, să se mărească de câteva ori alocațiile pentru ocrotirea sănătății, să se construiască 500 mii de clase pentru școli elementare și medii, etc.

Pentru magnații capitalului monopolist, îndeosebi american, cursa înarmărilor cu avalanșa ei de comenzi militare și sângele vărsat în Coreea, Malaya, Vietnam s'au transformat într'o sursă de câștiguri tot mai mari. Chiar potrivit datelor oficiale vădit micșorate, profiturile monopolurilor din S.U.A. au ajuns în 1952 la 40,8 miliarde de dolari, adică au fost de 12,4 ori mai mari decât în 1938. In 1952, profiturile monopolurilor engleze au depășit cu 50% profiturile din anul 1949 care a precedat începerea războiului din Coreea.

In acelaș timp, militarizarea a dus la o simțitoare înrăutățire a condițiilor de trai ale masselor populare. Tributul plătit de oamenii muncii sub forma impozitelor pentru finanțarea cursei înarmărilor și implicit pentru îngroșarea veniturilor monopolurilor este enorm și crește mereu. In anul 1951-52, impozitele plătite de către contribuabilii americani au atins cifra record de 87 miliarde dolari — cu 16 miliarde dolari mai mult decât în 1950/51. In 1952 un muncitor american care întreținea o familie de 3 persoane, plătea ca impozit o sumă de 18 ori mai mare decât înainte de război, iar în anul acesta impozitele au devenit mai insuportabile.

Imensele cheltueli neproductive legate de finanțarea cursei înarmărilor duc la creșterea deficitului bugetar. Pentru a putea acoperi deficitele bugetare, guvernele țărilor capitaliste măresc mereu numărul banilor aflați în circulație rostogolindu-se pe panta inflației. In Franța, numărul banilor de hârtie aflați în circulație a depășit cifra astronomică de 2 trilioane franci. Aceasta contribue din plin la scăderea puterii de cumpărare a monetei, la creșterea scumpetei și la reducerea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

La sesiunea Comitetului Executiv al F.S.M., care s'a ținut la Viena, s'a arătat că, potrivit datelor oficiale, în perioada dintre anul 1950 și primul trimestru al anului 1952, costul vieții a crescut cu 32,4% în Franța, cu 44,3% în Austria, cu 66,1% în Argentina, cu 36% în Australia, cu 28,9% în Japonia, cu 17% în Anglia, cu 10% în S.U.A., cu 25% în Mexic, cu 25,2% în Finlanda, etc. In timp ce scumpetea crește, monopolurile mențin salariile „înghețate", fapt care face să scadă și mai mult puterea de cumpărare a muncitorilor și funcționarilor, sporind numărul celor care trăesc în cea mai neagră mizerie. Statisticile arată că 70% din familiile muncitorilor americani nu dispun nici măcar de minimum vital stabilit de guvern. Ce se înțelege în mod oficial în S.U.A. prin „minimum vital" este ușor de dedus dacă ținem seama că acest „minim" care nu poate fi atins prevede un consum de 56 grame carne de persoană pe săptămână și schimbul hainelor după o uzură de 6 ani!

In țările capitaliste dependente economicește și politicește de S.U.A. situația celor ce muncesc este și mai grea decât în S.U.A. Subordonarea acestor țări față de S.U.A. are ca urmare desorganizarea comerțului lor exterior, ceeace, împreună cu militarizarea economiei, le împinge spre haos și criză economică. Burghezia din aceste țări caută să arunce consecințele acestei situații pe spinarea celor ce muncesc. De aci înrăutățirea situației materiale a populației muncitoare. Au început să apară forme atât de îngrozitoare ale mizeriei umane cum este comerțul de copii. In Japonia și în Italia există centre stabile și traficanți cunoscuți ai acestui negoț oribil.

In goană după profituri maximale, monopolurile intensifică mereu exploatarea oamenilor muncii. Se folosesc diferite sisteme de „sleire" a muncitorului, de mărire a intensității muncii.

Unul din cele mai caracteristice fenomene ale economiei capitaliste, în perioada crizei generale a capitalismului, este existența unei numeroase armate de șomeri. Militarizarea economiei, nu numai că nu are ca efect absorbirea marelui număr de șomeri cu ajutorul producției de război, așa cum se laudă unii economiști burghezi, ci dimpotrivă duce la creșterea șomajului din pricina restrângerii și lichidării a numeroase întreprinderi civile. Astăzi, în plină cursă a înarmărilor, există în Statele Unite peste 13 milioane șomeri totali și parțiali. Șomajul face ravagii în cele mai multe dintre țările capitaliste: în Japonia există 10 milioane șomeri, în Italia peste 2 milioane, în Germania occidentală 3,5 milioane, în Anglia peste 500.000, în Franța 600.000 șomeri totali și 2,5 milioane șomeri parțiali, etc.

In țările coloniale și dependente situația celor ce muncesc este și mai dezastruoasă. Potrivit raportului O.N.U. asupra situației sociale mondiale, venitul național al aproximativ unei treimi din populația lumii inclusiv țări ca Indonezia, Birmania, Filipine, Ecuador, Tailanda, Etiopia, Arabia Saudită și altele reprezintă mai puțin de 5% din venitul mondial general. India este cunoscută de mult ca o țară în care foametea ucide sute de mii și chiar milioane de oameni anual. In țările din America Latină „drama foamei a luat forme deosebit de tragice și a lovit — ...90 de milioane de oameni, adică două treimi din intreaga populație" scrie un autor burghez, biologul brazilian Josue de Castro, în cartea sa „Geografia foamei", apărută în 1952.

Pauperizarea oamenilor muncii se adâncește cu repeziciune și în Grecia, Turcia și Iugoslavia. In Iugoslavia, care geme sub cizma clicii titoiste, are loc un proces de decădere și ruinare a economiei sub povara uriașelor cheltueli militare; desindustrializarea continuă a țării și restaurarea rânduelilor capitaliste lovesc cu putere în interesele vitale ale masselor muncitoare, aduse la sapă de lemn. Peste 350.000 muncitori au fost aruncați pe drumuri, 70% dintre muncitori sunt bolnavi de tuberculoză, foametea și lipsurile bântuie în sânul masselor muncitoare.

Inrăutățirea progresivă a situației materiale a păturilor largi ale populației muncitoare din țările capitaliste duce la creșterea necontenită a nemulțumirilor masselor populare și la intensificarea luptei împotriva scăderii nivelului de trai și a întregii politici de pregătire a unui nou război. Valul mișcării greviste ia o amploare din ce în ce mai mare în întreaga lume capitalistă. Pretutindeni muncitorii se strâng în jurul partidelor comuniste care ridică tot mai sus steagul luptei pentru apărarea intereselor vitale ale celor ce muncesc, pentru pace și libertăți democratice.

Noile inițiative de pace ale U.R.S.S. și R. P. Chineze care tind la destinderea actualei încordări internaționale și propunerile Congresului popoarelor pentru apărarea păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri au găsit un puternic ecou în rândurile milioanelor de oameni ai muncii din țările capitaliste care consideră pe drept cuvânt că o destindere internațională ar duce la îmbunătățirea nivelului lor de trai prin reducerea impozitelor absorbite de militarizare și prin trecerea industriei de război pe picior de pace. Milioane de oameni ai muncii din țările capitaliste, care acum șomează sau sunt amenințați de șomaj, cer reluarea schimburilor economice între Răsărit și Apus, ceeace ar asigura un ritm viu al vieții economice și lucru pentru mulți dintre aceia care șomează în prezent.

Situația din ce în ce mai grea a oamenilor muncii din țările capitaliste iese și mai mult în evidență în comparație cu creșterea bunei stări a populației muncitoare din U.R.S.S. și țările de democrație populară. Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară le este caracteristică linia avântului neîncetat al economiei de pace care nu cunoaște crize și care se dezvoltă în interesul asigurării satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc.

Succesele popoarelor din lagărul păcii și democrației demonstrează milioanelor de oameni ai muncii din țările capitaliste marea forță vitală și superioritatea sistemului socialist și îi însuflețește în lupta lor pentru un trai mai bun, pentru libertate și independență, pentru pace și socialism.

Spectacolul dat de Capella corală de Stat „Doina" a R.S.S. Moldovenești

Marți seara în sala Ateneului R.P.R., numeroși oameni ai muncii au asistat la spectacolul dat de Capella corală de Stat „Doina" a R.S.S. Moldovenești. La primul spectacol din Capitala țării noastre, Capella corală de Stat „Doina" de sub conducerea lui M. N. Cononenco, maestru emerit al artei din R.S.S. Moldovenească și R.S.S. Turcmenă, a prezentat un bogat program de cântece populare, precum și muzică corală cultă.

In prima parte a programului s'a executat „Suita corală Doina" de E. Coca. Melodiile populare ale acestei suite exprimă întreaga bucurie a poporului moldovenesc, viața fericită în marea familie a popoarelor din Uniunea Sovietică.

Toate celelalte bucăți și îndeosebi cântecele populare „Doina moldovenească", „Leana" și „Mărioara" inspirate din bogatul folclor moldovenesc în care artista poporului din R.S.S. Moldovenească Tamara Ceban, laureată a Premiului Stalin, a fost furtunos aplaudată de spectatori ca și „Cântecul pentru Canalul Dunăre-Marea Neagră" de M. Iancu, cântecul popular chinezesc „Cântecul eliberării" și cântecul „Naufragiul Variagului" de A. Sveșnicov, s'au bucurat de un deosebit succes. Polina Botezat, laureată a Concursului celui de al III-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților dela Berlin, a interpretat cu măestrie cântecul popular rus „Clopoțelul" și „Rusia" de A. Novicov.

In încheierea programului, Capella corală „Doina" a executat „Ecoul" de Orlando Lasso, „Reverie" de R. Schumann și corul final din opera „Ivan Susanin" de M. Glinca. La sfârșit, numeroși oameni ai muncii au înmânat buchete de flori solilor artei din R.S.S. Moldovenească, manifestându-și astfel admirația și dragostea fierbinte față de arta sovietică, pusă în slujba păcii și progresului.

(Agerpres)

Pe întinsul patriei noastre

Agitația politică la alegerile de asesori populari

PLOEȘTI (dela corespondentul nostru). Pentru a asigura desfășurarea în cele mai bune condițiuni a alegerilor de asesori populari, organizațiile de bază din schela Boldești au luat o serie de măsuri în vederea organizării agitației politice de massă. Organizațiile de bază și-au propus să arate în mod concret masselor de oameni ai muncii deosebirea esențială care există între justiția din trecut și justiția noastră democrat-populară, să popularizeze pe candidații propuși, să facă cunoscut muncitorilor locul unde vor avea loc alegerile, precum și modul cum se va vota. Secretarii organizațiilor de bază Nr. 8, 9, 12 și alți secretari ai altor organizații de bază au instruit temeinic pe agitatori, și le-au asigurat material documentar.

In schelă au apărut lozinci mobilizatoare care cheamă pe toți alegătorii să participe la alegerile de asesori populari. Deasemeni, la gazeta centrală a schelei cât și la gazetele de perete ale diferitelor oficii și secții au apărut articole în care se vorbește despre importanța instituției asesorilor populari și despre rolul acestora în realizarea sarcinilor justiției noastre. Pe un panou s'au afișat fotografiile candidaților. Stația de radioamplificare transmite diferite știri și articole publicate în presă pe această temă. In multe locuri de muncă din schelă agitatorii au început organizarea convorbirilor și citirea în colectiv a unor articole despre alegerile do asesori populari. O astfel de citire în colectiv a fost organizată de agitatorul Dumitru Gheorghe la sonda 796-Scăeni.

Petroliștii dela sonda 796 — ca și mulți alții — au citit în colectiv diferite materiale care vorbesc despre rolul asesorilor populari.

Librăria „Nașa Kniga" din Timișoara

In centrul orașului Timișoara se află o librărie pe frontispiciul căreia stă scris în limba sârbă: „Nașa Kniga" — Cartea Noastră.

Cititorii găsesc aici cărți de ideologie și de literatură în limba română și în limba sârbă.

Adeseori, mașina librăriei poate fi văzută străbătând dfumurile regiunii Timișoara și îndreptându-se spre satele cu populație de naționalitate sârbă. In aceste sate se organizează standuri cu cărți și se fac recenzii despre diferite romane. La recenziile cărților „Pământ desțelenit" și „Prietenul Sava", care s'au făcut în comunele Sânmartinul sârbesc, Diniaș, Soca, Belobrești au participat numeroși țărani muncitori.

Librăria „Nașa Kniga" organizează deasemenea standuri cu cărți — de pildă, la liceul mixt cu limba de predare sârbă din Timișoara.

Parcul din Alba Iulia

ALBA IULIA (dela redacția ziarului „Steaua Roșie"). — La propunerea sfatului popular orășenesc Alba Iulia, colectivul Intreprinderii de Construcții C.F.R.-Hunedoara din Alba Iulia s'a angajat să amenajeze parcul „23 August" din acest oraș, care era în stare de paragină.

De curând parcul a fost dat în folosința oamenilor muncii. Lucrând în mod voluntar, muncitorii au refăcut alelle, au însămânțat flori și iarbă, au reparat băncile, etc.

Intregul parc a fost împrejmuit cu gard. In parc a fost amenajat un frumos teren de volei și un colț al copilului prevăzut cu balansoare și plaje cu nisip.

Pentru o recoltă îmbelșugată

* *

Intrecerea patriotică la întreținerea culturilor

BRAILA (dela corespondentul nostru). In primăvara acestui an, țăranii muncitori din comuna Cazasu, raionul Brăila au chemat la întrecere patriotică pentru terminarea la timp a însămânțărilor pe toți țăranii muncitori din raion. Lucrând organizat, ei și-au îndeplinit cu cinste toate angajamentele luate în întrecere. După terminarea însămânțărilor, organizația de bază și comitetul executiv al sfatului popular comunal continuă să se preocupe de mobilizarea țăranilor muncitori în întrecerea patriotică pentru aplicarea agrominimului la lucrările de îngrijire a culturilor. Agitatorii lămuresc pe țăranii muncitori despre importanța îngrijirii culturilor pentru mărirea recoltei. La căminul cultural s'au ținut mai multe conferințe despre importanța aplicării agrominimului. Toate acestea au creat condiții pentru lărgirea întrecerii patriotice.

Ca și în campania însămânțărilor, membrii de partid și deputații sunt în fruntea întrecerii, dând exemplu celorlalți țărani muncitori. Aldea Gheorghe, Ion Giuglea, Dobre Coadă și alții au fost printre primii care au ieșit la plivitul păioaselor. In câteva zile, urmându-le pilda, țăranii muncitori din comuna Cazasu, au plivit o suprafață de peste 570 ha. însămânțate cu grâu și 150 ha. orz. De curând țăranii muncitori din această comună au început și prima prașilă.

Intr'o adunare ținută la căminul cultural, țăranii muncitori din comuna Cazasu au hotărît să continue cu însuflețire întrecerea patriotică în toată perioada muncilor de vară.

Pregătiri pentru recoltare la S. M. T.-urile din regiunea București

(Dela corespondentul nostru). Hotărîrea din 9 Mai a c. a partidului și guvernului, pune în fața S.M.T.-urilor sarcini însemnate pentru pregătirea temeinică în vederea campaniei de recoltare, desmiriștit și treeriș.

Desfășurând întrecerea socialistă, numeroși mecanizatori ai S. M. T.-urilor din regiunea București, îndrumați de organizațiile de bază și de secțiile politice, au început imediat după terminarea muncilor de primăvară, pregătirea, revizuirea și repararea tractoarelor, agregatelor și a celorlalte mașini agricole necesare campaniei de recoltare.

Colectivul de muncă dela S.M.T.-Bogdana, de pildă, una din stațiunile fruntașe din regiunea București, după terminarea cu succes a campaniei de primăvară, a întocmit un plan de muncă în vederea revizuirii și reparării tractoarelor și agregatelor.

Antrenați în întrecerea socialistă, muncitorii și tractoriștii dela această stațiune au reușit să repare până la 15 Mai 18 tractoare, cu discuitoarele, plugurile și grapele necesare. Printre echipele fruntașe la reparații dela S.M.T. Bogdana se află acelea conduse de mecanicii de sectoare Axinte Diacu și Ion Radu, care au reparat fiecare în 7 zile 6 tractoare. Deasemeni mecanizatorii dela S. M. T.-Frăsinet au început pregătirile pentru campania de vară reparând până în prezent 20 de tractoare, 2 secerători și altele.

Până la 15 Mai, mecanizatorii agriculturii din S.M.T.-urile regiunii București au executat 380 reparații de diferite grade la tractoare, au reparat 64 secerători-legători, 205 discuitoare, 209 batoze și altele.

Cu toate acestea în unele S.M.T. din regiunea București reparațiile se desfășoară neîngăduit de încet. S.M.T.-Traian și S.M.T.-Orbeasca, de exemplu, nu au făcut până acum mai nimic în vederea pregătirii campaniei de recoltare. La S.M.T.-Traian, unde nici în iarnă nu s'a realizat planul de reparații, colectivul de conducere nu se preocupă nici acum cu toată răspunderea de executarea reparațiilor. La S.M.T.-Orbeasca, nu s'a reparat până în prezent niciun tractor, iar din cele 20 batoze s'au reparat numai 3.

Organele de partid și de stat raionale trebue să îndrume și să sprijine S.M.T.-urile pentru pregătirea temeinică în vederea executării la timp a campaniei de recoltare, desmiriștit și treeriș.

La șantierul „Parcului de Cultură și Sport 23 August"

Lucrările de pe șantierul „Parcului de Cultură și Sport 23 August" înaintează într'un ritm tot mai viu. In sectorul lacului, unde lucrează unitatea I-a care deține drapelele de onoare al F.M.T.D. și al C.C. al U.T.M., tinerii brigadieri depun eforturi sporite pentru a încheia lucrările înainte de termen, așa cum și-au luat angajamentul. Brigada 14-a, condusă de utemistul Badiu Vasile, care lucrează la construirea teatrului în aer liber, e acum vestită pe tot șantierul. Deși în ziua când s'a început turnarea fundației teatrului s'a dezlănțuit o ploaie puternică, membrii brigăzii a 14-a au continuat lucrul, depășindu-și norma, astfel încât a doua zi zidarii au putut începe ridicarea construcției.

Zidăria teatrului de marionete din acelaș sector al șantierului s'a terminat, urmând să se înceapă lucrările de tencuire și finisare.

Pe locul unde se construește marele stadion, munca brigadierilor e din ce în ce mai avântată. Membrii brigăzii 76 conduse de tânărul Ștefan Muscalu, care lucrează la finisaje în taluz, obțin depășiri medii de normă între 20—35%, iar brigada 43 condusă de Ion Dobrin execută lucrări de calitate superioară la finisarea în taluz.

Intr'o parte a stadionului s'a început montarea plăcilor prefabricate de beton armat, numite gradene, în care se vor fixa băncile pentru spectatori. Cu toate că acest fel de lucrări se fac pentru prima oară în țara noastră, tinerii din brigada 61 condusă de utemistul Nicolae Oțelaru au început să se specializeze în această muncă.

La lucrările pavilionului sportivilor și la tunelele pentru accesul sportivilor în stadion, brigadierii din unitatea 3-a aduc o contribuție de seamă. Zidurile în roșu ale pavilionului au ajuns la partea superioară a construcției, iar cofrajul unuia din tunele este gata, urmând să se înceapă turnarea betonului.

Pe tractoare lucrează acum tineri calificați chiar pe șantier, cum este, de pildă, Grigore I. Mocanu, fruntaș în producție. Brigada de tractoriști condusă de Gh. Hangan transportă peste plan tot mai mult pământ excavat. In luna Aprilie tractoriștii au depășit cu 32% planul de transportare a pământului excavat.

Fiecare brigadier de pe acest șantier al Festivalului este însuflețit de dorința de a aduce o contribuție cât mai însemnată pentru terminarea grabnică a acestei măreț lucrări.

Pe o stradă din București

Strada Mărgeanului este o stradă ca atâtea altele din cartierele mărginașe ale Capitalei noastre.

Cu ani și ani în urmă, primarul de atunci al comunei suburbane Lupeasca, de care ținea strada Mărgeanului, un anume Tănăsică Ionescu, mare moșier, a promis cetățenilor că va pietrui strada și că va face instalații de canalizare. Dar, conform obiceiului foștilor „edili", el nu și-a împlinit promisiunea. Ca și înainte, după ploaie mamele își purtau copiii în cârcă până la școală, iar toamna oamenii continuau să-și care lemnele cu sacul din colțul străzii, căci căruțele nu puteau răzbi până la porți.

Dar cei care au ținut cu bună știință cartierele muncitorești în mizerie și întuneric au fost alungați dela putere. In anii puterii populare strada Mărgeanului a fost canalizată și cetățenii nu mai înoată ca altădată în noroaie.

Dintr'o clădire nouă răsună glasuri vesele de copii. Aci a fost până acum 3 ani un loc viran. Acum în clădirea nouă funcționează Școala elementară nr. 57 de fete unde învață carte peste 700 copii. Școala elementară nr. 57 băieți a fost deasemeni lărgită cu noi săli de clasă.

Nu demult s'a ridicat o altă construcție nouă, baia populară.

La 7 Noembrie anul trecut, cetățenii de pe strada Mărgeanului au participat la inaugurarea căminului cultural. Acest cămin s'a construit în mare parte cu munca voluntară a cetățenilor. Acum, cetățenii vin cu drag la căminul cultural unde ascultă conferințe educative, vizionează filme și spectacole prezentate de artiști amatori, iau parte la serile culturale care se organizează aci. In curând, pe lângă căminul cultural se va înființa un cerc dramatic de amatori.

La casa de citire „Nikos Beloiannis" creată deasemeni de curând, se desfășoară cursurile populare de limba rusă. Biblioteca cu 1500 volume stă zilnic la dispoziția cetățenilor. Deseori se organizează aci recenzii de cărți, iar copiilor li se citește din cărțile autorilor lor preferați.

In locul cârciumilor de odinioară s'au amenajat magazine spațioase. Pe strada Mărgeanului există azi 12 magazine de stat și cooperative de producție meșteșugărească. Deasemeni s'a înființat un dispensar unde oamenii își pot îngriji mai bine sănătatea, o farmacie, etc.

Strada Mărgeanului, din mahalaua ultată de cârmuitorii burghezi, strada în care și făcuseră cuib mizeria și bolile, renaște. Semnele vieții noi ce înflorește în patria noastră au pătruns și în acest colț al Capitalei.

Tineri și bătrâni învață

Elevii cursurilor de alfabetizare ai școlilor elementare, ai școlilor profesionale, ai liceelor și ai școlilor medii tehnice, ai liceului seral, studenții Institutului Medico-Farmaceutic din Tg. Mureș, în total peste 10.000 de oameni, tineri și bătrâni de naționalitate maghiară și română — cu toții se pregătesc pentru examene. Printre cei 200 elevi ai liceului seral care desfășoară acum o activitate febrilă în vederea examenelor se află numeroși muncitori cu tâmplele încărunțite.

Aproape 650 neștiutori de carte se pregătesc și ei pentru examene. Aceștia sunt doar o parte din massa largă a oamenilor muncii cărora stăpânirea burgheziei le-a închis porțile școlilor.

Învățătorii și profesorii sunt înscriși la diferite școli superioare de perfecționare. In prezent 40 de învățători din Tg. Mureș se pregătesc în vederea examenelor universitare.

Învățând zi de zi, părinți și copii, elevi, studenți și profesori își dovedesc hotărîrea de a fi constructori de nădejde ai socialismului în patria noastră.

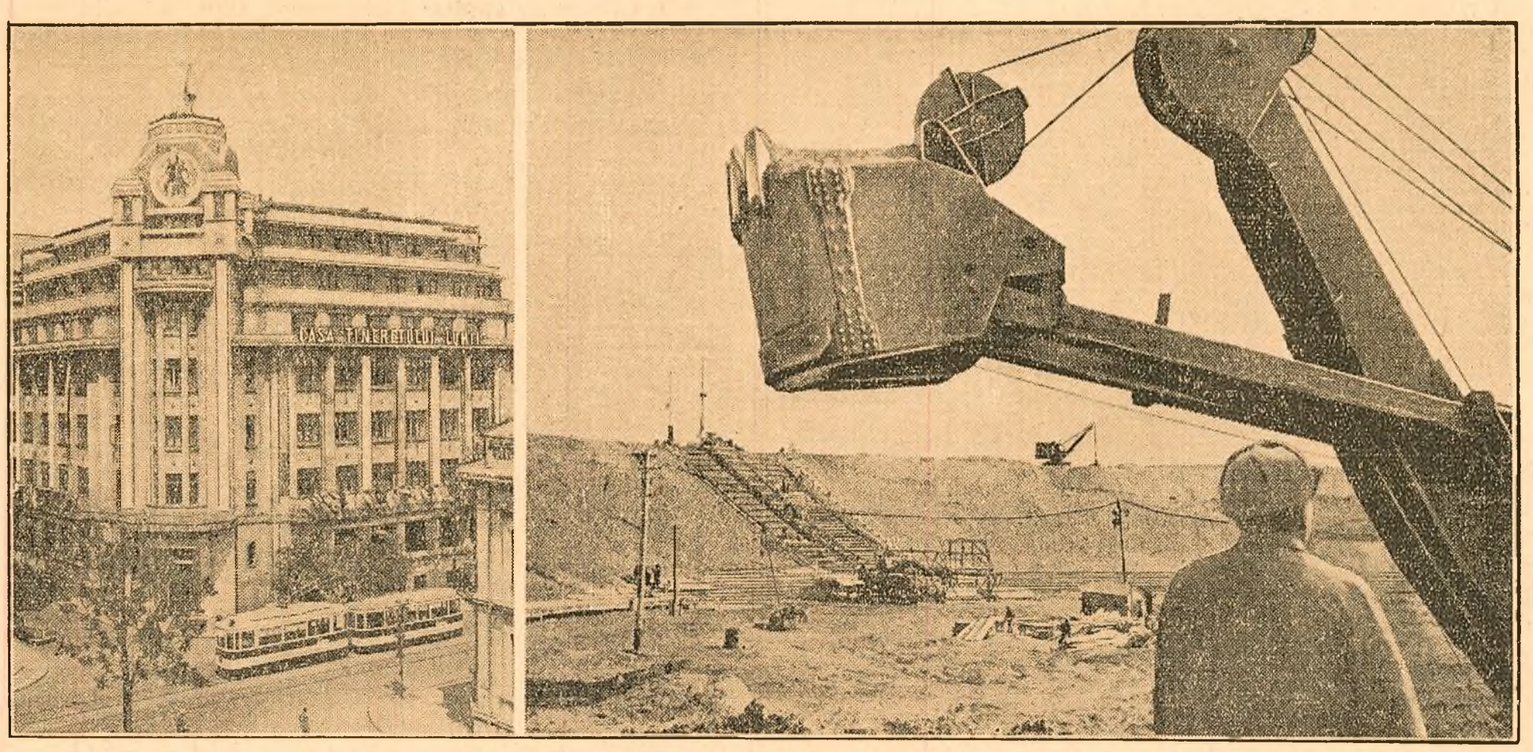

Capitala patriei noastre se pregătește pentru a găzdui cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Tinerii lucrează cu avânt pe șantierele Festivalului pentru a accelera ritmul construcțiilor și a termina lucrările înainte de termenul fixat.

Clișeul din stânga: „Casa Tineretului Lumii" de pe Bulevardul Republicii unde își desfășoară activitatea membrii Comitetului Internațional de Pregătire a Festivalului. Aci sosesc zilnic scrisori ale tinerilor din toate colțurile lumii, care comunică pregătirile ce se fac pretutindeni în vederea participării la măreața sărbătoare a tineretii ce va avea loc în Capitala patriei noastre.

In clișeul din dreapta: Zi de zi constructorii, luptând cu greutățile, fac să înainteze lucrările pe marele șantier al „Parcului de Cultură și Sport 23 August". Cu ajutorul unor macarale speciale se montează gradenele de beton armat pentru tribuna noului stadion.

Colectivistele din Verneşti

Mergând dealungul şoselei spre sediul gospodăriei colective, tov. Gheorghe, preşedintele, şi brigadierul Ioniţă, secretarul organizaţiei de bază, se uitau cu mândrie la lanurile de grâu, porumb, ovăz, cânepă ce se întind pe sute de hectare, tocmai dela Valea Teancu şi până la apa Buzăului:

— In anul ăsta vom strânge rod bogat, zise preşedintele.

— Au muncit bine şi cu spor colectiviştii noştri, îl răspunse Ioniţă.

După ce împinse poarta şi păşiră în curtea gospodăriei, preşedintele intră într'o cameră şi începu să trebăluiască prin nişte hârtii. Nu trecu multă vreme şi în odaie intră şefa de echipă Lenuţa Niculescu, o fată de vreo 19 ani cu părul legat într'o basma strălucitoare. Purta o bluză cu mânecuţă scurtă şi o fustă cusută în clini. In urma ei venea brigadierul Ioniţă. Intre ei se încinse o discuţie aprinsă. Fata lui Lenuţa Niculescu căpătase o expresie încruntată. După un timp se părea că problemele au fost rezolvate. Păşind apăsat pe podea, şefa de echipă părăsi încăperea. O aşteptau fetele din echipa dela câmp, să afle ce lucru aveau de făcut a doua zi...

Lenuţa Niculescu e mărunţică şi subţire, iar mâinile ei parcă-s de copil. Dar când se apucă să facă ceva se pricepe de stai locului şi te miri. De când au intrat în colectiv, ea şi familia ei se află mereu în fruntea muncilor în gospodărie. In primul an dela înfiinţare, când treaba a mers târîş-grăbiş, pentru zilele-muncă depuse de ea, de maică-sa şi de tatăl ei, au dus acasă numai grâu vreo 30 de saci... Nu de mult, în primăvara asta, când se muncea de zor la semănat, pe Lenuţa Niculescu o vedeai din zori şi până seara pe câmp mergând în urma semănătoarei trase de tractor. Avea grijă să nu se înfunde tevile semănătoarei, să nu se termine sămânţa... In urma ei nu găseai loc neînsămânţat. Brigadierul îi încredinţase şi alte munci de răspundere, ca aceea a primirii seminţei dela magazie, repartizarea seminţei pe semănători şi altele. Odată pe câmp, a văzut că Nuţa Ştefan în loc să fie cu ochii la semănătoare stătea de vorbă cu un flăcău. S'a dus şi i-a atras atenţia că semănătoarea nu-i mai lăsa boabe. Se înfundaseră tevile. Aşa că munca a trebuit făcută încă odată. Uneori la prăşit o auzeai strigând băeţilor: „Nu puneţi numai negru peste verde să îndepliniţi norma, tăiaţi buruiana din rădăcini dacă vreţi să avem bucate multe şi bune"... Dela o vreme fetele şi băieţii începuseră să o cam ia la ochi: „Ce faci tu aici pe şeful, vezi-ţi de treaba ta". Dar pe Lenuţa Niculescu nu o răbda inima şi anunţa brigadierul oriunde vedea un lucru făcut de mântuială. Când s'a hotărît de către consiliul de conducere al gospodăriei ca ea să fie numită şefă de echipă, nu s'a învoit uşor.

— De lucrat o să lucrez în echipă ca şi până acum. Şefă însă n'am să fiu.

— Cum să nu fii? — îi spuse secretarul organizaţiei.

— Aşa. Mai bine alegeţi pe altcineva. Fetele şi băeţii au început să mă cam ocolească, seara mă plimb singură. Dece să răspund eu de munca lor?

— Eşti utemistă; asta-i o sarcină din partea organizaţiei...

A trecut o vreme. Lenuţa Niculescu a reuşit să spargă ghiaţa dintre ea şi restul fetelor. Primele care au sprijinit-o în muncă au fost Maria Rădulescu şi Veta Pleşcoianu. Brigadierul era mulţumit de munca echipei care într-o timp devenise fruntaşă pe gospodărie... Pentru meritele ei în muncă în campania însămânţărilor, Lenuţa Niculescu a fost aleasă de adunarea colectiviştilor din Verneşti ca delegată la conferinţa raională a fruntaşilor din gospodăriile colective.

*

O mare bogăţie a gospodăriei colective „Griviţa Roşie" din comuna Verneşti este grădina de zarzavat întinsă pe o suprafaţă de 10 hectare, aproape de apa Buzăului. Colectivista Paulina Şt. Mihai, o femeie cam de vreo 40 de ani, îngrijeşte de răsaduri şi grădină ca de ochii ei.

...In noaptea de 6 Mai a fost mai frig ca deobicei. Fuschelele (paturi calde pentru răsadurile de legume) rămaseseră descoperite de peste ziuă. Era cam la al doilea cântat al cocoşilor, când în poarta gospodăriei se auziră ciocănituri repetate. Paznicul se duse grăbit să vadă cine-i. După ce desfăcu zăvoarele, o femeie intră vârtej, strigându-i în urmă: „Adu repede pale să facem foc, îngheaţă răsadurile"...

Şi până când razele soarelui au înlocuit căldura fumului din jurul fuschelelor, până atunci a stat colectivista Paulina Şt. Mihai lângă răsadurile ei, păzind cu grijă să nu se prăpădească preţioasa avuţie a colectiviştilor şi munca de migală făcută împreună cu Maria Mihai, Didina Ioniţă, Maria Andriana, Alexandrina Roman şi alte femei din echipa dela grădina de zarzavat...

*

In fiecare zi tarlalele gospodăriei freamătă de viaţă. Muncile sunt făcute întotdeauna la timp şi în bune condiţiuni. In campania însămânţărilor, colectiviştii din Verneşti au terminat lucrările cu 7 zile mai devreme, ieşind printre primii pe raion. Alături de bărbaţi, zeci şi zeci de femei şi fete lucrează cu însufleţire pentru a obţine în toamnă rod cât mai bogat de pe pământul pe care ei sunt azi stăpâni. Acum, pe zeci şi zeci de hectare de pământ pe care creşc grâul şi floarea soarelui, a început plivitul şi prăşitul. Pe cele 12 ha. de vie, bărbaţii au terminat arăcitul, iar femeile şi tinerele fete au cercult şi săpat întreaga întindere. La grădină femeile au făcut straturile şi canalele de irigaţie şi au însămânţat cu răsaduri 7 ha. Totul e aldoma unui stup de albine harnice, ce îţi încântă inima şi îţi dau încredere în belşugul zilelor de mâine.

Colectiviştii Marin Stoica, Marin Olaru, Petre Ioniţă, Costică Ioniţă şi femeile lor nu vor uita niciodată zilele de chin de pe vremea când pe aceste locuri tătau şi spânzurau boeri ca alde Zamfirescu şi Cincu. El mulţumesc din inimă partidului care le-a deschis calea spre fericire şi belşug. Zilele grele de robie pe moşiile boerilor, vetrele goale şi copiii lihniţi de foame au rămas azi doar o amintire pentru colectiviştii din gospodăria „Griviţa Roşie" din Verneşti. Ei ştiu însă bine că au mai rămas prin comună codiţe de topor ale moşierilor, chiaburii, care şi azi mai oftează după raiul pierdut. In vara asta o să se împlinească anul de când chiaburul Naftan Ştefan a încercat să submineze unitatea gospodăriei. Cu şoapte veninoase el a căutat să abată pe colectiviştii dela muncile gospodăriei, să-şi angajeze braţe de muncă din rândurile acestora. Dar nu i-a mers. Colectivista Aurica Săpunaru, care aflase de toate urzelile ticăloase ale chiaburului Naftan, l-a demascat în faţa ţăranilor cinstiţi din comună.

Colectiviştii din Verneşti se mândresc azi cu toate bunurile care le aparţin, ca rod al muncii lor înfrăţite în gospodărie. El se mândresc deasemeni cu soţiile lor, cu fetele lor harnice, cu care au muncit cot la cot pentru ridicarea gospodăriei printre primele în raion. Şi pe bună dreptate spune brigadierul Ioniţă: „Femeile din gospodăria noastră sunt o forţă, asemeni unui râu ce înlătură din calea lui toate pietrele şi stavilele pentru a-şi urma cursul. Şi cursul nostru, al colectiviştilor, este spre fericire şi belşug, pe care le realizăm cu ajutorul neprecupeţit al femeilor din gospodăria noastră..."

C. MANTU

Cresc câştigurile siderurgiştilor

HUNEDOARA (dela corespondentul nostru) In urma aparitiei Hotărîrii Consiliului de Miniştri privitoare la creşterea productivităţii muncii şi ridicarea nivelului de trai al siderurgiştilor, câştigurile furnaliştilor, oţelarilor, laminoriştilor, etc. dela Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" se îmbunătăţesc continuu.

Oţelarul Forţu Petre, de pildă, dela cuptorul Siemens Martin nr. 1, având în luna Aprilie o depăşire de normă de 25,70% a primit cu 998 lei mai mult decât a încasat în luna Martie şi cu 1.063 lei mai mult decât în Februarie.

Asemenea lui sunt şi alţi mulţi oţelari, furnalişti, laminorişti, etc. Oţelarul Drângă Alexandru a primit deasemeni în luna Aprilie cu peste 700 lei, iar furnaliştii Isac Mihuţ şi Farcaş Vilmoş cu aproape 600 lei mai mult decât în luna Martie.

La Combinatul Siderurgic dela Hunedoara au fost însă şi muncitori siderurgişti care, nerespectând disciplina muncii prin aceea că au lipsit dela lucru o zi nemotivat, au pierdut dreptul la plata acordului progresiv, şi dreptul de a mai beneficia de premierea colectivă pe luna respectivă. Un astfel de exemplu este cărătorul Ion Irimia, din sectorul furnale, care lipsind în luna Aprilie nemotivat dela lucru a pierdut suma de 222,19 lei, nemaiputând beneficia, aşa cum arată Hotărîrea Consiliului de Miniştri, de plata acordului progresiv şi de premierea colectivă.

Grijii şi atenţiei ce li se acordă din partea partidului şi guvernului, siderurgiştii dela Hunedoara le răspund prin noi şi importante succese în lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea planului, întărirea disciplinei socialiste a muncii şi a spiritului de răspundere în activitatea lor de zi cu zi.

Spectacolele Teatrului Maghiar de Stat din Oradea

Luni şi Marţi seara, Teatrul Maghiar de Stat din Oradea a prezentat în faţa spectatorilor din Capitală piesa „Logodna" („Kézfogó") de scriitorul orădean János Molnár.

Această piesă, care înfăţişează aspecte actuale ale luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii, a fost interpretată cu măestrie de un valoros colectiv de artişti.

Dela începutul anului, teatrul a prezentat în faţa oamenilor muncii din Oradea şi din regiune peste 130 de spectacole.

In prezent, Teatrul Maghiar de Stat din Oradea îşi continuă turneul prin ţară.

Ziarul „Festival" apare în limba română

Incepând cu numărul 6, publicaţia „Festival" — ziarul Comitetului Internaţional de pregătire a Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie — apare şi în limba română.

Numărul 6 al ziarului, apărut în limbile rusă, engleză, franceză, spaniolă, germană, arabă şi română cuprinde un bogat material asupra pregătirilor ce se fac în întreaga lume în vederea măreţului Festival ce se va desfăşura la Bucureşti.

Ziarul se găseşte la chioşcurile de ziare şi în principalele librării.

Conferinţe

Casa prieteniei Româno-Sovietice A.R.L.U.S. anunţă că în cadrul Decadei R.S.S. Moldoveneşti vor avea loc următoarele conferinţe:

In ziua de Miercuri, 20 Mai 1953, orele 19, tov. Victor Kerestesiu, director al Institutului de Istorie, va vorbi despre „R.S.S. Moldovenească pe drumul păcii şi al construirii comunismului"; conferinţa va fi urmată de filmul „Moldova Sovietică".

In ziua de Vineri, 22 Mai 1953, orele 19, va avea loc conferinţa tov. Eugen Frunză, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., despre „Inflorirea culturii în R.S.S. Moldovenească". Va urma un program artistic cu concursul artiştilor Teatrului C.F.R.-Giuleşti şi al soliştilor Teatrului C.C.S.

Conferinţele vor avea loc în sala din str. Batiştei Nr. 14.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE IN „SCANTEIA"

„Unde duce lipsa de grijă în gospodărirea avutului obştesc"

In „Scânteia" nr. 2614 s'a publicat articolul „Unde duce lipsa de grijă în gospodărirea avutului obştesc", în care era criticată conducerea fabricii „Cimentul Păcii" pentru lipsa de spirit gospodăresc de care a dat dovadă în conducerea şi administrarea întreprinderii, fapt pentru care fabrica a plătit o însemnată sumă de bani drept penalizări, taxe de locaţii şi taxe de transporturi inutile.

In urma acestui articol, conducerea Ministerului Construcţiilor şi Industriei Materialelor de Construcţii, prin tov. ministru-adjunct, E. Drăgănescu, a trimis ziarului nostru o scrisoare de răspuns în care se arată că cele arătate în articol sunt pe deplin juste.

Pentru înlăturarea lipsurilor semnalate s'au luat o serie de măsuri. Printre altele, a fost organizată o şedinţă la fabrica „Cimentul Păcii", unde s'a analizat şi prelucrat articolul apărut în „Scânteia". S'a dispus întocmirea unui studiu privind corelaţia dintre capacitatea de producţie şi de livrare a fabricii. In cadrul Direcţiei generale lianţi şi Direcţiei de desfacere s'a analizat situaţia executării planului de transporturi pe trimestrul I, luându-se măsurile tehnico-organizatorice pentru asigurarea îndeplinirii ritmice a planului. Deasemenea, au fost înlocuiţi directorul adjunct al fabricii şi şeful serviciului transportului, iar noii angajaţi ai acestui serviciu au fost trimişi pentru instructaj la Timişoara şi Poarta Albă. O parte din locaţii s'au imputat celor găsiţi vinovaţi.

In încheierea scrisorii se arată că o comisie C.F.R. a studiat la faţa locului cronometrările necesare introducerii procesului tehnologic unic — metodă care va da putinţă fabricii să asigure o mai bună coordonare a transporturilor pe C.F.R.

Decada R. S. S. Moldovenească

Prin Moldova Sovietică

(Dela corespondentul „Scânteii" la Moscova)

Zeci de ciocane pneumatice cu marca uzinei mecanice „Cotovschi" părăsesc zilnic Chişinăul îndreptându-se spre şantierele marilor construcţii ale comunismului. Aceste ciocane pneumatice sunt folosite de constructorii hidrocentralei dela Stalingrad, ca şi de cei de pe şantierele Principalului Canal Turcmen, de constructorii hidrocentralei dela Ust-Camenogorsc ca şi de cei dela canalul Sud-Ucrainean.

— Pare un vis, dar aşa e: în acest oraş, unde în anii trecutului nu era întreprindere cu mai mult de 50 lucrători, există azi uzine mari care trimit produsele lor celor mai mari şantiere din ţară. Anul trecut maşini de şlefuit şi ascuţit, fabricate de uzina noastră, au fost trimise şi în România, pe şantierele construcţiilor socialismului...

Cuvintele acestea le rostea secretara organizaţiei de partid a uzinei „Cotovschi" din Chişinău, tovarăşa Vişniovscaia, o femeie în vârstă, dar cu ochii plini de vioiciune. Ea mă călăuzea prin marile clădiri ale atelierelor uzinei. In jurul nostru domnea freamătul viu al muncii. In atelierul de turnătorie, înalt şi luminos, muncitorii, sub conducerea brigadierului P. Şălaru, turnau tocmai metalul fierbinte în formele destinate pieselor de ciocan pneumatic.

Chiar în dreptul locului de muncă al brigăzii strălucea pe perete un afiş cu următorul conţinut: „Slavă brigăzii stahanovistului Petru Şălaru, care îndeplineşte zilnic norma cu 120%!"

Petru Şălaru este un om de statură mijlocie, cu privirea isteaţă. Il urmărim câteva minute cum îşi conduce brigada, iar apoi îl rugăm să ne spună câte ceva despre viaţa şi munca lui. El îşi încruntă o clipă sprincenele ca un om prin mintea căruia trec amintiri întunecate — apoi spune:

— Nu-i tocmai uşor să povesteşti despre trecut şi e cu atât mai greu cu cât trecutul este o pată mare de sudoare şi sânge. Eu am intrat de mic copil — încă din anul 1926 — ca ucenic în atelierul capitalistului Lange, atelier care se afla chiar pe locul unde se înalţă azi uzina noastră. Imi aduc aminte: munceam 30 de oameni zi şi noapte, într'o maghernită întunecoasă. In cursul celor 14 ore de muncă, patronul nu ne lăsa să ieşim nici pentru o clipă să bem puţină apă. După truda câinească de o săptămână, simbria pe care o primeam nu ne ajungea să ne hrănim nici două zile. Imprumutam de la cămătar — o rudă a acceluiaşi Lange — şi aşa ne înglodam din zi în zi în datorii fără sfârşit. Pe atunci nici munca nu era muncă, nici viaţa nu era viaţă. Acum ne vedeţi şi cu muncă, şi cu viaţă: munca noastră de oameni sovietici liberi e la loc de cinste; viaţa noastră e din zi în zi mai îmbelşugată şi mai fericită. Eu, de pildă, locuiesc împreună cu familia mea într'una din casele noi construite de uzină; copiii mei învaţă pe socoteala statului. In curând voi căpăta o lună de concediu pe care o voi petrece la Chislovodsc, localitate balneară din Caucaz. Mai mult nu vă spun: comparaţi singur...

...In faţa noastră se înalţă zidurile roşii ale unui nou corp de clădire în construcţie. In anii viitori uzina se va lărgi şi mai mult, va căpăta noi ateliere şi secţii. Despre perspectivele de viitor ale uzinei tov. Vişniovscaia îmi vorbeşte cu înflăcărarea unui poet.

Iată-ne în atelierele de asamblare şi montaj. Mâinile dibace ale muncitorilor montează maşinile de tăiere a pietrei, destinate carierelor. Aceste maşini au fost fabricate pentru întâia oară aci, în această uzină, după prolectul inginerului moldovean C. Galanin. Ele sunt întrebuinţate acum în foarte multe cariere de piatră ale ţării sovietice. Aceste maşini înlătură aproape complect munca manuală, economisind munca a zeci de oameni.

Străbatem atelierele. Pretutindeni întâlnesti cele mai noi maşini sovietice, care poartă fie marca uzinei „Proletarul Roşu" din Moscova, fie a „Uralmaşzavod"-ului, fie a vreunei alte uzine sovietice vestite. Strungarul Teodor Roşu, care la un strung „Proletarul Roşu", îndeplineşte zilnic norma cu 150% — îmi spune zâmbind:

— Aşa e în ţara noastră: maşinile de care avem nevoie ni le trimit tovarăşii din Moscova sau din Ural, iar cu ajutorul lor noi am reuşit să fabricăm maşinile de care au nevoie la Stalingrad şi în pustiul Cara-Cum. Este o uriaşă bandă rulantă a bunei stări şi a fericirii. In felul acesta construim noi comunismul...

*

Cuvintele acestea ale strungarului dela uzina „Cotovschi" îmi reveneau în minte când străbăteam sălile Muzeului republican din Chişinău, închinate trecutului Moldovei Sovietice. Ce contrast izbitor între trecut şi viaţa luminoasă de azi a constructorilor comunismului în R.S.S. Moldovenească!

Documentele expuse în acest muzeu arată în chip grăitor că oamenii muncii de pe aceste meleaguri au urît de moarte pe toţi asupritorii lor şi nu s'au dat înlături dela nicio jertfă pentru a se elibera din lanţurile robiei.

Cu o înverşunare fără margini a luptat norodul moldovenesc împotriva cotropitorilor fascişti. Detaşamente de partizani izbeau din umbra coridoarelor în hoardele vrăjmaşe. Cele două detaşamente de partizani moldoveni, care au acţionat în timpul ocupaţiei, au distrus 26.866 fascişti, 309 trenuri şi 32 de poduri. In lupta împotriva fasciştilor şi-au dat vitejeşte viaţa eroi moldoveni ca tânărul Boris Glăvan, membru al „Tinerei Gărzi", comuniştii ca Cucerov, Alioşin şi mulţi alţii. Comisar politic al unuia dintre detaşamente a fost actualul preşedinte al Consiliului de Miniştri al R.S.S. Moldovenesti, Gherasim Rud.

Emoţionante sunt şi fotografiile din vitrinele muzeului, înfăţişând momente ale eliberării Chişinăului: bătrâni şi tineri, femei şi bărbaţi îi sărută cu lacrimi de bucurie în ochi pe ostaşii eliberatori. Din aceleaşi fotografii răsar şi alte imagini ale Chişinăului de atunci: ruine, ruine, ruine. Oraşul părea o imensă ruină.

*

Nu există om pe care să-l fi întâlnit la Chişinău şi să nu-mi fi descris cu amărăciune în glas tabloul Chişinăului distrus de fascişti.

— Nu deosebeam casă de casă — îmi povestea poetul Petre Cruceniuc. Nu erau străzi pe care ruinele să nu fi acoperit aproape totul. 70% din oraş era distrus. Dar oamenii noştri nu s'au lăsat copleşiţi de greutăţi. Locuind la început în cocioabe, ei, ajutaţi de popoarele frăţeşti ale Statului Sovietic, au pornit bătălia pentru reconstruirea oraşului.

Ne plimbam pe prospectul Lenin din centrul Chişinăului. Cui i-ar putea veni în gând că strada aceasta era acum câţiva ani un morman de moloz?

Acum, cu ajutorul tehnicii sovietice înaintate, al mijloacelor mecanizate de construcţie trimise din diferite colţuri ale marii Uniuni, Chişinăul a renăscut şi se dezvoltă neîncetat.

In fundul unui scuar plin de arbori umbroşi se înalţă clădirea hotelului „Moldova", o clădire nouă, roşie, cu ornamente arhitecturale clasice. De partea cealaltă a străzii e aproape terminată o clădire de locuit cu 5 etaje, cu ferestre mari prin care pătrunde din belşug soarele. Alături se înalţă alte trei clădiri de locuit în faţa cărora se întinde o grădină de azalee şi orhidee. Pe partea cealaltă a străzii, zidarii fac ultimele lucrări pentru a da în curând în exploatare o nouă clădire a unui teatru. Coloane solemne susţin frontonul maestos pe care nu peste multă vreme va apare inscripţia: „Teatrul Moldovenesc Muzical Dramatic de Stat". Alături se înalţă clădirile impunătoare cu ornamente arhitecturale în stil moldovenesc ale Ministerului Industriei Uşoare şi ale Ministerului Afacerilor Interne. In piaţa Victoriei, la care duce prospectul Lenin, anul viitor va începe să se construiască clădirea cu 19 etaje a Consiliului de Miniştri al R.S.S. Moldovenesti.

Iată-ne în gară. Gara a fost construită abia acum doi ani. Clădirea masivă de piatră este împodobită cu nişte arcade în stilul vechii arhitecturi moldoveneşti. Sala cea mare de aşteptare este zugrăvită cu scene din viaţa nouă a poporului moldovenesc şi dominată de o mare statue a lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Trecem printr'una din fostele mahalale ale vechiului Chişinău: aşanumita „Sculianscaia Rogatca". Alături de casele vechi, pitite în umbra grădinilor, „Rogatca" s'a împodobit cu o mulţime de case noi, cu două şi trei etaje, locuite de muncitorii şi tehnicienii Uzinei de motoare şi ai altor uzine din apropiere.

— Oraşul nostru nu numai că a fost reconstruit, dar a şi devenit altul — îmi spune şefa de schimb Natalia Smagu, dela uzina de încălţăminte „Serghei Lazo". Nu mai e vechiul Chişinău al atelierelor mărunte şi al tarabelor, al caselor cu cel mult două etaje, e Chişinăul unei puternice industrii socialiste, Chişinăul sovietic care păşeşte laolaltă cu întreaga ţară pe drumul spre comunism. Iată de pildă, uzina noastră „Serghei Lazo", uzină crescută ca în basme pe ruinele unui fost atelier de cismărie al unui capitalist. Azi uzina noastră e înzestrată cu tehnica cea mai înaintată. In atelierele ei sunt folosite cele mai noi metode stahanoviste: ale lui Levcenco şi Muhanov, ale inginerului Covallov şi altele. Purtăm corespondenţă cu uzinele „Flacăra Roşie" din Bucureşti împărtăşind colectivului acestei uzine experienţa noastră. Uzina noastră dă 7500 perechi de încălţăminte pe zi, 2 200.000 perechi pe an.

Chişinăul e renăscut. Dar e un alt Chişinău... Incheie tânăra Natalia Smagu şi în priviri îi străluceşte mândria.

Dealuri domoale îşi profilează coamele înverzite departe jur împrejurul nostru. In valea dintre ele clocoteşte viaţa nouă, luminoasă, sovietică a Chişinăului renăscut.

V. BARLADEANU

Foileton

Ştafeta

De cum intrau în curtea gospodăriei, colectiviştii din Lupoaia întrebau:

— Da'cu grajdul cum stăm? Au venit lemnele?

Mândri de această construcţie gospodărească, pe care dedemult o trecuseră în planul de dezvoltare al gospodăriei colective, le stătea la inimă tuturor să vadă grajdul terminat cât mai de grabă. Vite aveau şi voiau să mai cumpere, ca să-şi întărească gospodăria colectivă, s'o vadă bogată şi spornică în toate.

Făcuseră din timp cerere la Direcţia Regională Silvică. Cererea le fusese aprobată. Şi totuşi lemnele nu veneau şi pace! Se topise omătul pe câmpuri, brazdele reavăne fumegau în soare, începuseră să se îndoale firişoarele de grâu în vântul primăverii, mai apoi se ridicase de o palmă deasupra pământului... Acuma, din zare în zare, pe tarlale se legăna uşurel lanul de grâu în boarea dimineţilor. Treceau zile, treceau săptămâni şi hârtia cu repartiţia lemnelor întârzia. Grajdul, tot neisprăvit, amăra sufletele oamenilor.

— S'o fi întâmplat vre'un pocinog cu hârtia — îşi dădeau cu părerea unii.

Imediat săreau însă alţii:

— Ce să se întâmple, frate, că doar e deja aprobată de Direcţia Regională.

Limpede ca lumina zilei: odată obţinută aprobarea, restul urma să meargă dela sine.

Dela sine?... Dacă lucrurile s'ar petrece aşa de simplu şi de uşor, ce rost ar mai avea pe lumea asta birocraţii?

...La Sfatul popular raional Baia de Aramă, hârtia aprobată — prin care se repartiza Ocolului Silvic Baia de Aramă să marcheze lemnele şi să le elibereze gospodăriei colective — a fost pusă ca toate hârtiile într'un sertar. Asta s'a întâmplat la 25 Martie. A doua zi dimineaţa, tov. Cepeş Constantin, secretarul sfatului popular, dă peste ea şi, în loc s'o trimită direct Ocolului Silvic Baia de Aramă care urma să marcheze imediat lemnele, o trimite... secţiei agricole a sfatului.

Ca să ştie tovarăşii din secţia agricolă ce să facă cu hârtia şi să nu greşească cumva, secretarul, grijuliu, i-a pus o rezoluţie cât se poate de clară şi lămuritoare: „spre rezolvare". Din această clipă, hârtia şi-a pierdut modesta sa identitate de răspuns al unui organ de stat la o cerere a unor oameni ai muncii şi a devenit ştafetă. In această nouă calitate, ea a avut de străbătut etape deosebit de grele.

După câteva ore, ştafeta a parcurs cu bine prima etapă. In dimineaţa aceleaşi zile ea a ajuns la tov. Nicolae Şandru, şeful secţiei agricole a sfatului popular raional. Om experimentat în materie de hârtii, acestuia i-a fost deajuns să arunce o singură privire pentru a şti ce are de făcut. O privire competentă şi sigură. Imediat, ca să nu se piardă vremea — drumul e lung, etapele grele — a îndrumat ştafeta, în pas alergător, spre sectorul „gospodării colective". Sectorul „Goscol"... adică masa de alături. Distanţa între mese se poate calcula în centimetri. Un melc o poate străbate tihnit în 2 ore. Eroica ştafetă a parcurs distanţa într'o zi. Drumul se dovedise, pasă-mi-te, deosebit de greu şi anevoios. Tov. Cauteşanu Emil, ing. şef agronom, abia şi-a ridicat privirea-i somnoroasă de pe birou şi, tot în pas alergător, a îndrumat ştafeta spre etapa următoare: tov. Cioată, îndrumător contabil. Mesajul destinat tovarăşului Cioată suna: „va lua legătură cu gospodăria colectivă spre a face contractul". Tov. Cioată, om cu veche experienţă, îşi dădu seama că ştafeta a apucat-o pe un drum greşit şi o întoarse tot la sectorul „gospodării colective". De data asta, chiar la responsabilul sectorului în persoană.

Tov. responsabil Sabin Scafeş a întâmpinat ştafeta cu o figură plină de negre prevestiri. Prea le dădea tuturor bătaie de cap. Alte hârtii erau mai puţin buclucaşe, se domoleau mai repede. Dar asta... Şi, la urma urmelor, ce voia? Lemne dela Ocolul Silvic Baia de Aramă? Bine, o să-i dea lemne! Şi a pus, frumuşel, rezoluţia: „Intrucât Ocolul Silvic Tismana nu are nicio cunoştinţă, nu se pot repartiza lemne". De unde a răsărit Ocolul Tismana în mintea tovarăşului responsabil? Greu de ghicit!

In ceeace priveşte ştafeta, el, Scafeş, l-a venit de hac. Nu degeaba este el responsabil de sector, om care nu umblă cu jumătăţi de măsură. Recăpătându-şi vechea identitate de hârtie ca toate hârtiile, ştafeta şi-a încheiat scurta şi puţin glorioasa ei existenţă şi a fost înmormântată fără niciun fel de onoruri într'unul din numeroasele dosare ale sectorului. Cererea gospodăriei colective din Lupoaia a murit, după cum se vede, între „prieteni": la sectorul gospodăriilor colective. Se vede treaba că aci se potrivea vechea zicală: scapă-mă doamne de prieteni, că de duşmani am eu grijă.

Colectiviştii dela Lupoaia n'au de unde să cunoască peripeţiile prin care a trecut cererea lor. Ei ştiu una şi bună: grajdu nu e terminat. Şi e bine să ştie şi dânşii cât şi tovarăşii din conducerea sfatului popular regional că lemnele n'au fost trimise la timp din cauza birocraţilor dela Sfatul Popular al raionului Baia de Aramă.

V. SEBASTIAN

(Pe baza scrisorii corespondenţilor voluntari I. Bălan şi Petre Jianu)

Opere ale poeţilor R. S. S. Moldoveneşti editate în ţara noastră

Pentru oamenii muncii din patria noastră sărbătorirea Decadei R.S.S. Moldoveneşti constituie un fericit prilej de a cunoaşte noi aspecte din viaţa şi cultura poporului moldovenesc, care în marea familie a popoarelor sovietice construieşte cu entuziasm comunismul.

In cinstea acestei decade, Editura „Cartea Rusă" a publicat, pe lângă o serie de lucrări în proză, trei volume de versuri din operele celor mai reprezentativi poeţi ai R.S.S. Moldoveneşti: „Ţara mea" de Emilian Bucov, „In avantgardă" de B. Istru şi „Paşii primăverii" de P. Cruceniuc. Poeziile lor exprimă bucuria vieţii libere şi tot mai îmbelşugate a poporului Moldovei Sovietice şi constituie o mărturie a înfloririi culturii R.S.S. Moldoveneşti — naţională în formă şi socialistă în conţinut — cultură care se dezvoltă urmând exemplul înalt al marii literaturi realist-socialiste a poporului rus.

Poetul Emilian Bucov este fiul unui grădinar sărac din Chilia. Luptător pentru libertatea poporului moldovenesc în timpul ocupaţiei burghezo-moşiereşti, el este astăzi unul din cei mai preţuiţi poeţi ai Moldovei Sovietice şi deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Poemul „Ţara mea", publicat în 1947, cântă marile transformări petrecute în viaţa poporului Moldovei Sovietice, frumuseţea acestei vieţi bogate, multilaterale, pline de poezie, care înfloreşte pe întreg întinsul marii Uniuni.

Povestea ţăranului muncitor Ion Plămadă şi a familiei sale — eroii poemului „Ţara mea", care izgonesc sărăcia păşind pe calea agriculturii colhoznice — este povestea sutelor de mii de ţărani moldoveni eliberaţi de Puterea Sovietică. Din omul veşnic hăituit, „Din două părţi lovit şi strâns ca'n cleşte / De banca boierilor de perceptori /" Ion Plămadă devine colhoznicul cu un trai tot mai îmbelşugat, cetăţean liber al Statului Sovietic. In imagini pline de viaţă poemul înfăţişează belşugul gospodăriilor colhoznice, iureşul întrecerii socialiste, imaginea satului electrificat şi în deosebi figurile pline de frumuseţe morală ale oamenilor stăpâni pe munca lor.

Intregul poem este străbătut de puternicul sentiment al frăţiei cu toate popoarele sovietice, de ideia forţei de neînfrânt, a imensităţii statului sovietic: „Oare o viaţă de om / Ţi-ar ajunge / Satele ţării / pe rând să le vezi — / Oamenii toţi / din uzine şi fabrici, / De pe câmpii, / din grădini şi livezi /" „Singur eşti frunză / desprinsă de creangă, / Vântul te poartă, / te-aruncă pe jos; / Toţi laolaltă — copac ce se înalţă / Falnic şi-adânc, / luminos şi vârtos".

Volumul poetului B. Istru „In avantgardă" este deschis de poemul dragostei şi recunoştinţei poporului moldovenesc pentru eliberatorul său, marele Stalin.

Poetul cântă marea solidaritate frăţească a popoarelor sovietice: „Cu braţele pline. Republici surori / S'apleacă spre tine duloase şi bune / — Primeşte, Moldovă, frătesc-ajutor, / E mare familia noastră — / Minunel/".

In poeziile lui B. Istru este înfăţişat chipul luminos al oamenilor Moldovei Sovietice. In poezia „Biografie", poetul evocă în câteva trăsături anii întunecaţi ai copilăriei unei fete de ţăran, Marioara, săracia şi suferinţele pe care le-a îndurat sub ocupaţia burgheziei şi moşierimii române: „Un'te duci tu, Mărioară, / Pe viforniţă şi ger? / — La boier, tătuţa moare / La corvoadă, la boier..." Astăzi, eroina poeziei lui B. Istru trăieşte viaţa fericită a oamenilor sovietici, bucurându-se de roadele muncii ei: „Cunoscută-i preţuindeni / Marea sărguinţă-a fetei, / Se vorbeşte despre dânsa / Mult în pagina gazetei. / ...Astăzi, fluturând batista, / O petrec cu drag, vecini; / Mărioara — tractorista / E chemată la Cremlin..."

Un alt poet al R.S.S Moldoveneşti ale cărui versuri au fost tipărite cu prilejul sărbătoririi Decadei este P. Cruceniuc. Volumul „Paşii primăverii" cuprinde poezii grupate în ciclurile „Pace popoarelor, „Cântece" şi poemul „Cuvântul mamei". Poetul îmbrăţişează o tematică variată cu un conţinut bogat. Balada despre Moş Marcu, balada despre Badea Toader reliefează înalta conştiinţă cetăţenească a unor oameni pe care viaţa liberă, colhozul, ştiinţa de carte, i-a scos pentru totdeauna din înapoiere şi sărăcie. In „Să fie pace între popoare", poetul cântă voinţa poporului său de a merge înainte pe drumul comunismului, hotărîrea lui neclintită de a pune stavilă războiului: „Să sune doina noastră şi mai vesel, / Prin ţara noastră, hăt în lung şi'n lat / Să lumineze ca şi Dneproghesul, / Pe orice râu dinamul instalat. / Să geamă crengile cu rodu'n soare, / Pădurile să crească tot mai des / Să fie pace lungă'ntre popoare — / Eu toate astea'n cântul meu slăvesc".

Pline de humor şi bucurie, poeziile scurte grupate în capitolul „Cântece" redau bucuria muncii libere, sentimentele de dragoste care se înfiripă între tinerii colhoznici, recunoştinţa poporului moldovenesc pentru marele Stalin.

Poemul epic „Cuvântul mamei" evocă eroismul ostaşilor moldoveni în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Hotărîrea mamei care şi-a pierdut fiul în război de a nu îngădui dezlănţuirea unui nou măcel, de a lupta pentru pace.

Volumele de versuri ale poeţilor R.S.S. Moldoveneşti sunt citite în ţara noastră cu un deosebit interes. Publicarea lor ca şi a lucrărilor în proză ale lui I. Canna şi L. Barschi contribue la întărirea prieteniei între poporul român şi popoarele Uniunii Sovietice.

I. VRANCEA

Vizite ale delegaţiei R. S. S. Moldoveneşti

In cursul dimineţii de Marţi, membrii delegaţiei R.S.S. Moldoveneşti în frunte cu A. G. Baranovschi, conducătorul delegaţiei, precum şi M. N Cononenco, conducătorul Capelei corale „Doina" a R.S.S. Moldovenească, care participă la sărbătorirea Decadei R.S.S. Moldoveneşti în ţara noastră, au făcut o vizită la sediul Consiliului General A.R.L.U.S.

Oaspeţii au fost primiţi de tovarăşii: acad. prof. dr. C. I. Parhon, M. Roşianu, dr. I. Bogdan, M. Beniuc, A. Duma, precum şi de activişti ai Consiliului General A.R.L.U.S.

A fost deasemenea de faţă D. E. Belov, reprezentant permanent al V.O.C.S.-ului în R.P.R.

In numele Consiliului General A.R.L.U.S. acad. prof. dr. C. I. Parhon a adresat oaspeţilor un călduros salut.

A luat apoi cuvântul tov. A. Duma, secretar al A.R.L.U.S-iului, care a făcut o expunere asupra organizaţiei A.R.L.U.S şi a activităţii sale.

In numele delegaţiei R.S.S. Moldoveneşti a luat cuvântul A. G. Baran

VIAŢA DE PARTID

Trebue pus capăt subaprecierii muncii de agitaţie politică la Mediaş

Oamenii muncii din Mediaş, ca şi cei de pe tot întinsul patriei noastre, cer o muncă politică intensă, la un nivel ridicat, bogată în conţinut, care să le aducă la cunoştinţă fără întârziere măsurile politico-economice ale statului, realizările din industrie şi agricultură, precum şi lipsurile şi greutăţile ce se ivesc pe frontul construcţiei socialiste pentru a putea contribui la înlăturarea lor, la obţinerea de noi succese. Oamenii muncii vor să fie informaţi despre evenimentele internaţionale, să fie bine lămuriţi asupra sarcinilor care revin poporului român în lupta pentru pace.

Nu se poate spune însă că Comitetul oraşenesc de partid Mediaş se îngrijeşte ca agitatorii să satisfacă aceste cerinţe ale oamenilor muncii. Mulţi agitatori din cei 1200 care există pe tabelele comitetului oraşenesc, nefiind îndrumaţi şi controlaţi de către comitetul oraşenesc de partid şi organizaţiile de bază, nu desfăşoară efectiv muncă de agitaţie politică.

„Am fi dornice să ni se explice evenimentele din străinătate şi din ţară — spune stahanovista Chirică Maria dela uzinele „Vasia Vasilescu" — însă agitatorii noştri parcă ar fi amuţit". Cu regret vorbesc despre neglijarea gravă a muncii de agitaţie şi alte muncitoare ca Spineanu Ana, Zanea Ema, etc.

Pe lângă aceasta, munca de agitaţie politică dusă din când în când de un număr mic de agitatori are un conţinut sărac şi un nivel scăzut. Agitatorii nu sunt îndrumaţi şi instruiţi să popularizeze marile realizări ale regimului democrat-popular, succesele dobândite în construcţia socialistă pe plan local — succese care umplu de mândrie pe oamenii muncii, înzecesc energia lor creatoare şi îi mobilizează în lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea planului.

Deşi în fabricile „Vasia Vasilescu", „Vitrometan", „8 Mai" există lipsuri serioase în privinţa calităţii produselor, a disciplinei în muncă, nu este folosită munca de agitaţie pentru a combate aceste lipsuri, pentru a mobiliza pe muncitori la lichidarea lor, pentru a-i educa pe oamenii muncii în spiritul unei înalte vigilenţe faţă de duşmanul de clasă

Nefiind îndrumaţi de către organizaţiile de bază, agitatorii nu acordă atenţie lămuririi evenimentelor internaţionale, informării muncitorilor despre mersul luptei pentru pace, pentru reglementarea paşnică a problemelor internaţionale.

Munca de agitaţie politică în oraşul Mediaş este săracă şi din punct de vedere al formelor folosite. Nu s'a dat loc central muncii dela om la om. Prea puţin au fost folosite gazetele de perete şi agitaţia vizuală. A fost complect neglijată metoda organizării sistematice a convorbirilor în grup, citirea în colectiv a ziarelor, ascultarea în colectiv a emisiunilor de radio.

Una din cauzele principale ale acestor lipsuri deosebit de serioase constă în aceea că secretarii unor organizaţii de bază importante, cum ar fi, de pildă, tov. I. Teslăuanu dela uzinele „Vasia Vasilescu", tov. M. Hârtopeanu dela „Vitrometan" sau tov. I. Şerban dela fabrica „8 Mai" s'au dezinteresat în mod nepermis de munca de agitaţie politică, nu au îndrumat şi nu au controlat regulat munca colectivelor de agitatori. Comitetul oraşenesc nu a educat pe secretarii organizaţiilor de bază în spiritul respectării indicaţiei C.C. al P.M.R. după care secretarii organizaţiilor de bază sunt obligaţi să conducă personal colectivele de agitatori şi să răspundă direct pentru instruirea lor, — indicaţie prevăzută şi subliniată cu tărie şi în recenta Hotărâre a C.C. al P.M.R. cu privire la măsurile de îmbunătăţire a agitaţiei politice în rândurile oamenilor muncii.

Instructajele s'au ţinut rar, la un nivel scăzut, superficial şi de multe ori formal. Adesea instructajele se reduceau la citirea în colectiv a unor articole de ziar. Birourile organizaţiilor de bază nu au cerut rapoarte de activitate dela agitatori, n'au pus în discuţia adunărilor generale ale organizaţiei de bază problemele muncii de agitaţie politică din întreprinderea sau instituţia respectivă.

Nu mai puţin dăunător este faptul că în fabricile amintite zeci de membri de partid, candidaţi de partid, U.T.M.-işti activi şi ridicaţi politiceşte nu sunt antrenaţi în munca de agitaţie.

Răspunderea principală pentru această situaţie revine Comitetului oraşenesc de partid Mediaş. Subapreciind importanţa muncii politice de massă, comitetul oraşenesc de partid s'a mulţumit să ceară tabele şi statistici despre numărul agitatorilor şi nu a instruit pe secretarii organizaţiilor de bază să folosească agitaţia politică intens, ca una din principalele mijloace pentru rezolvarea sarcinilor multiple ce le stau în faţă.

Comitetul oraşenesc n'a analizat nici măcar o singură dată în şedinţele sale felul în care se desfăşoară munca de agitaţie în întreprinderile şi instituţiile din oraş. Nu au fost organizate consfătuiri, şedinţe de schimb de experienţă cu agitatorii. Activiştii comitetului nu au ţinut şi nu au fost îndrumaţi să ţină conferinţe în faţa muncitorilor şi agitatorilor.

Comitetul oraşenesc de partid Mediaş are datoria să facă o cotitură în conducerea agitaţiei politice. Analizând situaţia actuală a muncii de agitaţie în lumina recentei Hotăriri a C.C. al P.M.R., comitetul oraşenesc trebue să adopte hotăriri concrete care să ducă la grabnica lichidare a lipsurilor, la intensificarea şi îmbunătăţirea agitaţiei politice în oraşul Mediaş.

N. MOCANU
corespondent al ziarului „Scânteia" pentru regiunea Stalin

Toată atenţia muncii de primire a candidaţilor de partid

La uzinele „Vulcan" din Bucureşti, munca de primire a candidaţilor de partid a făcut în ultimul timp progrese. Analizând cu regularitate desfăşurarea muncii de primire a candidaţilor în şedinţe lărgite cu birourile organizaţiilor de bază, comitetul de partid al uzinei le-a îndrumat să intensifice munca pentru înarmarea comuniştilor cu cunoaşterea documentelor partidului şi a principiilor de primire a candidaţilor de partid. Birourile organizaţiilor de bază au fost îndrumate să dea ca sarcină celor mai buni membri de partid să se ocupe individual de stahanovişti, fruntaşi în producţie şi muncitori înaintaţi, să le vorbească acestora despre politica şi scopul partidului, să-i educe şi să-i ajute să se ridice la nivelul corespunzător cererii lor de a fi primiţi în rândurile candidaţilor de partid. Organizaţiile de bază au fost totodată îndrumate să se ocupe îndeaproape de muncitorii fruntaşi şi stahanovişti care şi-au exprimat dorinţa să fie primiţi în partid, să-i ajute să intre în rândurile candidaţilor.

Astfel, în organizaţia de bază din secţia Mecanică, problema primirii de candidaţi a devenit o preocupare a majorităţii membrilor de partid. Prin discuţii individuale cu comuniştii, prin participarea la conferinţe, acei muncitori care s'au dovedit luptători activi pentru îndeplinirea planului, pentru înfăptuirea politicii partidului, au fost ajutaţi să cunoască statutul şi alte documente ale partidului. Atunci când aceştia şi-au manifestat dorinţa de a intra în partid, au fost lămuriţi asupra formelor ce trebuesc făcute pentru a fi primiţi în rândul candidaţilor de partid.

Candidaţii primiţi până acum de organizaţia de bază sunt dintre muncitorii de frunte din secţie. Tov. Rădulescu Ioan, de pildă, stahanovist, candidat de partid, este unul dintre cei mai activi luptători pentru extinderea metodelor înaintate de muncă, dând el însuşi exemplu. Pentru înalta sa calificare în muncă şi realizările în lupta pentru îndeplinirea planului, tov. Rădulescu a fost numit de curând maistru al secţiei Mecanică. In ultimul timp, alţi 5 muncitori, stahanovişti şi fruntaşi în producţie din secţia Mecanică au înaintat biroului organizaţiei de bază cereri pentru a fi primiţi candidaţi de partid.

Alături de rezultatele pozitive obţinute, comitetul de partid a constatat însă, din controlul făcut pe teren, că problema primirii de candidaţi nu preocupă încă în măsură cuvenită toate organizaţiile de bază. Din cauza subaprecierii acestei munci, organizaţiile de bază nr. 4 şi 6 nu au primit încă niciun candidat de partid.

Pentru a da un ajutor mai concret şi mai eficace organizaţiilor de bază, comitetul de partid al uzinei a hotărît ca pe lângă şedinţele de analiză a muncii, seminariile şi schimbul de experienţă cu toate birourile organizaţiilor de bază laolaltă, să analizeze şi separat, cu fiecare birou în parte munca de primire a candidaţilor.

Din analiza muncii organizaţiei de bază nr. 6 a reieşit că o mare răspundere pentru slaba desfăşurare a muncii de primire a candidaţilor o poartă secretarul organizaţiei de bază, tov. Bârcu Marin, care a avut o atitudine pasivă faţă de această sarcină importantă. Ţinând seama de faptul că în general tov. Bârcu a dat dovadă de lipsă de combativitate şi de nepăsare faţă de îndeplinirea hotărîrilor partidului, comitetul de partid a hotărît să supună în faţa organizaţiei de bază nr. 6 problema scoaterii lui din munca de secretar de organizaţie de bază şi scoaterea lui din birou. După luarea acestor măsuri, precum şi datorită ajutorului dat biroului de către comitetul de partid, munca politică de primire a candidaţilor a început să se îmbunătăţească, membrii de partid cunosc mai bine principiile de primire în rândurile candidaţilor şi au început să se ocupe individual de cei mai buni muncitori fără de partid.

Ţinând seama de faptul că unul din principalele izvoare de unde provin candidaţi de partid îl constituie U.T.M.-ul, comitetul de partid al uzinei a hotărît să îmbunătăţească conducerea politică a U.T.M. şi să înarmeze cadrele de conducere U.T.M. cu cunoaşterea temeinică a documentelor partidului şi a principiilor de primire în rândul candidaţilor de partid. Organizaţiile de bază au fost îndrumate să se preocupe îndeaproape de munca organizaţiilor U.T.M., să dea sarcini concrete comuniştilor în legătură cu educarea tineretului. In ultimul timp, 19 utemişti s'au prezentat la birourile organizaţiilor de bază P.M.R. şi arătând că înţeleg scopurile înalte pentru care luptă partidul, au cerut să fie primiţi în rândurile candidaţilor de partid.

Comitetul de partid al uzinei educă organizaţiile de bază în spiritul vigilenţei revoluţionare, al grijii pentru păstrarea purităţii rândurilor partidului. El se străduieşte ca experienţa pozitivă dobândită de unele organizaţii de bază în conducerea muncii de primire a candidaţilor, să devină un bun al tuturor organizaţiilor de bază din uzină.

Un succes important al P. C. Francez în alegerile din departamentul Sena

PARIS 19 (Agerpres). — TASS transmite :

La 17 Mai în 80 de comune ale departamentului Sena (exclusiv oraşul Paris) au fost aleşi 60 de consilieri generali, care împreună cu cei 90 de consilieri municipali din partea Parisului vor face parte din Consiliul general al acestui departament. Datele publicate de ziarele de seară cu privire la aceste alegeri dovedesc succesul important obţinut de Partidul Comunist Francez. Din 1.266.875 de alegători au participat la alegeri 743.180. Potrivit ziarului „Paris-Press-l'Intransigeant", voturile au fost repartizate după cum urmează :

Partidul Comunist Francez — 341.723 de voturi (45,88%) ;

Socialiştii —121.855 de voturi (16.4%);

Partidul catolic M.R.P. („Mişcarea republicană populară") — 72.197 de voturi (9.7%);

Gruparea de dreapta „In apărarea libertăţilor" — 183.290 de voturi (24.6%). (Din această grupare fac parte reprezentanţi ai partidului gaullist „Uniunea poporului francez" sau R.P.F., reprezentanţi ai „Independenţilor" şi ai „Uniunii republicanilor de stânga", care au prezentat liste comune într'o serie de circumscripţii electorale);

„Independenţii" — 10,452 de voturi (1,4%);

R.P.F. — 8.518 voturi (1,1%).

De pe lista Partidului Comunist Francez au fost aleşi 28 de consilieri generali, cu doi mai mult decât în alegerile trecute. Astfel, din cei 150 de membri ai Consiliului general din departamentul Sena, 56 sunt comunişti (împreună cu consilierii municipali din partea Parisului).

Ca membru al Consiliului general a fost ales unul din conducătorii Uniunii tineretului republican din Franţa, Guy Ducolone, care în momentul de faţă este arestat, fiind învinuit de „atentat la securitatea externă a statului".

Partidul M.R.P. a pierdut în aceste alegeri două mandate, „Uniunea republicanilor de stânga" a pierdut 12 mandate, iar partidul gaullist, R.P.F. 20 de mandate.

—o—

Lagăre de concentrare în S. U. A.

WASHINGTON 19 (Agerpres). — Ziarul „Washington Post" anunţă că până în 1954 în S.U.A. vor fi „amenajate" cinci lagăre de concentrare pentru elementele progresiste. Construirea acestor lagăre este prevăzută de legea McCarran privitoare la „securitatea internă", care a fost adoptată în 1950.

Directorul Biroului federal al penitenciarelor, Bennet, ale cărui declaraţii sunt reproduse de „Washington Post", arată că lagărele sunt situate la Avon-Park (statul Florida), El-Reno (statul Oklahoma), Wickenbourg şi Florence (statul Arizona) şi la Tule Lake (California).

Agenţia France Presse precizează că aceste lagăre au fost folosite în timpul ultimului război pentru deţinerea prizonierilor. Amenajarea lor pentru întemniţarea elementelor progresiste a fost hotărîtă încă de ministrul de justiţie din guvernul Truman. Herbert Brownell, noul ministru de justiţie, a dispus continuarea lucrărilor de amenajare.

Deşi Bennet a declarat că numărul deţinuţilor care vor putea încăpea în aceste lagăre este secret, ziarul „Washington Post" aminteşte că numai în lagărul dela Tule-Lake au fost deţinuţi în timpul războiului 20.000 de japonezi.

Poporul ungar a votat pentru socialism şi pace

VADASZ FERENC
Corespondentul „Scânteii" la Budapesta

La 17 Mai, oamenii muncii din oraşele şi satele R.P. Ungare s'au prezentat în faţa urnelor pentru a patra oară dela eliberare, spre a-şi alege reprezentanţii în Adunarea de Stat. Intr'o atmosferă de uriaş avânt politic, poporul muncitor ungar a votat pentru programul Frontului Popular al Independenţei — program al apărării păcii şi construirii socialismului. Dându-şi voturile pentru candidaţii Frontului Popular, oamenii muncii şi-au manifestat cu entuziasm hotărîrea unanimă de a lupta pentru pace şi făurirea unei vieţi înfloritoare, pentru viitorul luminos al patriei lor scumpe.

In minunata zi de 17 Mai satele şi oraşele republicii au căpătat un aspect sărbătoresc. Incă din primele ore ale dimineţii, străzile erau pline de cetăţeni — bărbaţi şi femei — care se îndreptau spre localurile de vot cu gândul de a fi printre primii care au votat.

Numeroşi erau cetăţenii care veneau în grup, cu întreaga familie pentru a se alătura şirului de alegători din faţa localurilor de votare. Alături de cei tineri, întinerea parcă şi vârstnicii. Iat-o de pildă pe Skolnikovics Sándorné, în vârstă de 95 ani, cea mai bătrână locuitoare a comunei Kerekes din judeţul Pesta. Şi ea a ţinut să-şi dea votul pentru pace şi socialism.

...In capitala republicii. Dis de dimineaţă, în toate cartierele puteai vedea grupuri de pionieri cu cravate roşii, veniţi să salute prin cântece pe alegători. Echipe culturale ale uzinelor şi fabricilor prezentau spectacole variate în pieţe şi parcuri.

Alegătorii s'au prezentat cu entuziasm la vot. Oamenii muncii budapestani au votat cu nestăvilit entuziasm pe tovarăşul Mátyás Rákosi, secretar general al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, şi preşedintele Consiliului de Miniştri, propus candidat de către muncitorii raionului industrial Csepel.

La ora 9 dimineaţa la centrul de votare Nr. 1 au sosit pentru a vota tovarăşul Rákosi cu soţia. Primul candidat al poporului ungar este întâmpinat cu aplauze furtunoase. Oamenii muncii îşi exprimă dragostea lor netărmurită pentru Partidul celor ce muncesc din Ungaria, pentru conducătorul partidului şi poporului.

In majoritatea raioanelor Budapestei ca şi în alte numeroase oraşe, precum şi în sate, votarea s'a terminat până la ora amiezii. In judeţul Zala, de pildă, în 52 de sate alegătorii au terminat votarea până la ora 9,30, iar în satele din partea de sud a judeţului până la ora 10.

In ziua de 17 Mai mii de muncitori au vestit că au depăşit angajamentele luate în cinstea alegerilor, dovedind prin fapte voinţa lor de a lupta pentru apărarea păcii şi construirea socialismului. Ţăranii muncitori din Czegléd au sărbătorit în această zi, laolaltă cu muncitorii uzinei EMAG din Budapesta, sosirea la S.M.T.-ul din Czegléd a celei de a mia combine fabricată în această uzină. Deasemenea, muncitorii uzinei de locomotive MAVAG au terminat până la 17 Mai cea de a mia locomotivă tip 0-5-0 pentru export. Astfel de rezultate ale întrecerii în muncă în cinstea alegerilor s'ar putea număra cu sutele. Ele au umplut de îndreptăţită bucurie şi mândrie poporul ungar. Oamenii muncii s'au prezentat la vot cu conştiinţa datoriei împlinite, mândri că şi-au realizat angajamentele luate faţă de partid, faţă de patrie. De aceste sentimente au fost animaţi şi tinerii muncitori ai minei din Csékut, care sub conducerea lui Heller Alajos — în vârstă de 22 de ani, devenit inginer din simplu vagonetar — şi-au suprarealizat planul lunar cu 1600 vagonete de cărbune ; animaţi de aceleaşi sentimente însufleţitoare, membrii echipei naţionale ungare de fotbal au jucat la 17 Mai la Roma cu echipa Italiei aducând o nouă şi însemnată victorie sportului ungar, făcând să crească peste hotare fala patriei lor libere.

In ziua alegerilor, candidaţii-muncitori au lucrat în schimburi de onoare. Primtopitorul Mislóczky Mátyás, laureat al premiului Kossuth, candidat în alegeri după ce a votat, s'a dus la uzină. Schimbul condus de el a dat 2,8 tone oţel peste plan.

Alegerile dela 17 Mai au constituit o mare victorie a Frontului Popular al Independenţei. Ele au demonstrat avântul de luptă şi entuziasmul cu care munceşte poporul ungar, au demonstrat unitatea şi coeziunea rândurilor sale, hotărîrea poporului de a merge pe calea arătată de partid — calea consolidării regimului democrat-popular, a apărării independenţei şi suveranităţii naţionale.

Rezultatele alegerilor arată cu prisosinţă aceasta. Astfel, la vot au participat 98% din numărul votanţilor, adică 6.370.519 alegători. Dintre aceştia au votat pentru Frontul Popular al Independenţei 6.256.653 cetăţeni, — 98,2% din numărul total al celor care au participat la vot.

Cu prilejul alegerilor, poporul muncitor ungar şi-a luat angajamentul de a munci cu şi mai multă abnegaţie pentru victoria cauzei păcii şi socialismului, umăr la umăr cu popoarele frăţeşti din ţările de democraţie populară în cadrul uriaşului lagăr al ţărilor democratice în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Negri nevinovaţi condamnaţi la execuţie prin gazare în S. U. A.

NEW YORK 19 (Agerpres). — La 28 Mai în statul Carolina de Nord din S.U.A. urmează să fie executaţi prin gazare patru cetăţeni negri nevinovaţi. Ei sunt acuzaţi de crime pe care nu le-au săvârşit. Astfel, negrii Bernie şi Lloyd Daniels, scrie „Le Drapeau Rouge" care relatează despre această nouă înscenare a „justiţiei" rasiste din S.U.A., au fost acuzaţi de asasinarea unui şofer alb. Deşi martorii au arătat în depoziţiile lor că în momentul asasinării şoferului cei doi negri se aflau departe de locul crimei, ei au fost totuşi condamnaţi la moarte prin gazare. Un alt negru, Clyde Brown, a fost condamnat la moarte pe baza obişnuitei acuzaţii de „violare a unei femei albe", deşi niciunul din martorii citaţi de acuzare nu a recunoscut că Brown s'ar fi aflat în locul în care se pretinde că ar fi avut loc „crima".

Al patrulea negru, Raleigh Spelier a fost deasemenea condamnat să moară în camera de gazare pentru un pretins viol, pe baza unei acuzaţii ticluite de poliţia rasistă din Carolina de Nord.

„Diversele instanţe de apel, scrie „Le Drapeau Rouge", refuză să examine cele patru condamnări la linşaj „legal" pe motivul că recursurile ar fi fost introduse la Curtea Supremă din Carolina de Nord... cu o întârziere de câteva ore". „Numai protestul oamenilor cinstiţi, scrie ziarul belgian în încheiere, mai poate scăpa pe cei patru oameni — vinovaţi numai de faptul că nu au pielea albă — de moartea atroce ce le-a fost hărăzită de noii adepţi ai camerei de gazare.

Pentru aplicarea principiilor democraţiei interne în gospodăriile colective

Unul din factorii cei mai de seamă pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective îl constitue respectarea cu strictete a democraţiei interne a gospodăriilor agricole colective.

Democraţia internă este unul din principiile cele mai importante ale Statutului gospodăriei colective.

Principiul democraţiei interne se caracterizează prin aceea că toate problemele principale ale vieţii gospodăriei colective sunt rezolvate de către înşişi membrii ei. Colectiviştii aleg conducerea gospodăriei colective, care este obligată să pună în practică hotărîrile adunării generale. Consiliul de conducere răspunde în faţa colectiviştilor de felul cum îşi duce activitatea. Aplicarea principiului democraţiei interne a gospodăriilor colective creează largi posibilităţi pentru activizarea tuturor colectiviştilor la asigurarea bunului mers al gospodăriei colective, pentru atragerea lor în muncile de conducere, pentru o cât mai bună organizare şi desfăşurare a muncii. Respectarea principiului democraţiei interne trezeşte şi dezvoltă interesul tuturor colectiviştilor faţă de creşterea continuă a puterii economice a gospodăriei colective, dezvoltă sentimentul că ei sunt adevăraţii stăpâni ai marii lor gospodării colective, stăpâni adevăraţi ai muncii lor, însufleţeşte pe colectiviştii în lupta pentru întărirea şi înflorirea gospodăriei lor obşteşti, de care depinde făurirea unei vieţi fericite. Drepturile largi de care se bucură colectiviştii, precum şi obligaţiile pe care le au, sunt înscrise în proiectul noului statut.

Organele de partid au o mare răspundere asupra felului cum se aplică principiul democraţiei în gospodăriile colective. Cu cât creşte numărul gospodăriilor colective, cu atât creşte numărul colectiviştilor, cu atât creşte şi răspunderea pe care organele de partid o au faţă de bunul mers al gospodăriilor colective.

Comitetul raional de partid Tecuci a urmărit îndeaproape respectarea statutului şi a principiului democraţiei interne în gospodăriile colective, a sprijinit organizaţiile de bază din gospodăriile colective s'a ocupat de instruirea activiştilor care mergeau în gospodăriile colective, a combătut lipsurile care s'au manifestat în această direcţie.

De un mare ajutor în această privinţă ne-a fost Hotărîrea C.C. al P.M.R., şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. în vederea consolidării organizatorico-economice a gospodăriilor agricole colective care printre altele a trasat sarcini precise organelor de partid şi de stat de a veghea la respectarea statutului şi a democraţiei interne în gospodăriile colective.

Adunarea generală exprimă principiul democraţiei interne din gospodăriile colective. Ea este cel mai larg organ de conducere a gospodăriei colective. Aici, fiecare colectivist are dreptul şi obligaţia să participe, să facă propuneri în legătură cu bunul mers al muncii — propuneri care puse în practică să ducă la întărirea şi dezvoltarea gospodăriei colective — să critice pe cei care au lipsuri în muncă, să aleagă şi să fie ales atunci când se pune problema alegerii conducerii gospodăriei colective. Tocmai deaceea, adunările generale trebue ţinute cu regularitate, pentru ca în felul acesta toţi colectiviştii să poată lua cunoştinţă de diferitele probleme care se pun în faţa gospodăriei colective, să ia parte activă la rezolvarea lor. In proiectul noului statut se consfinţeşte acest lucru, arătându-se că adunările generale trebue să se întrunească „odată pe lună şi ori de câte ori este nevoie".

Practica ne dovedeşte că acolo unde adunările generale se ţin regulat, şi munca merge mai bine. La gospodăria colectivă din Munteni, de pildă, au fost convocate adunări generale în cadrul cărora colectiviştii au discutat şi aprobat planul de cultură al gospodăriei colective, au făcut o serie de propuneri în legătură cu buna îngrijire a vitelor, cu desfăşurarea însămânţărilor de primăvară şi altele.

Ţinerea cu regularitate a adunărilor generale are o importanţă covârşitoare pentru bunul mers al gospodăriei. Anul trecut, la gospodăria colectivă din Munteni, adunările generale nu se ţineau regulat. Aşa se face că o serie de probleme ale gospodăriei colective nu erau cunoscute de colectiviştii. De aici proveneau şi o serie de lipsuri în munca gospodăriei colective. Comitetul raional de partid a sprijinit gospodăria colectivă din Munteni, repartizând pe tov. Andrei Sandu, activist al secţiei agrare, care — cu ajutorul membrilor de partid din gospodăria colectivă — a îndrumat pe colectiviştii în aplicarea statutului şi a principiului democraţiei interne.

Au fost însă cazuri când în unele gospodării colective consiliile de conducere au manifestat tendinţa de a convoca adunări generale fără o pregătire temeinică, fără ca membrii gospodăriilor colective să cunoască dinainte problemele care urmau să se discute. Nu s'a stimulat interesul tuturor colectiviştilor pentru buna desfăşurare a adunării generale, ca ei să fie direct interesaţi în dezbaterea problemelor, să vină cu propuneri pentru îmbunătăţirea muncii în gospodăria colectivă. Astfel, adunările generale au fost formale şi n'au dus la elaborarea unor măsuri practice pentru îmbunătăţirea activităţii gospodăriilor colective. Asemenea lucruri s'au petrecut la gospodăria colectivă din Brăhăşeşti unde, în afară de lipsurile conducerii gospodăriei colective, o mare vină a avut-o şi tov. Cocindău Mihai, activist al comitetului raional care, deşi ştia că se întâmplă asemenea lucruri, se complăcea în această situaţie, fără a lua măsuri de îndreptare.

Experienţa colhozurilor din Uniunea Sovietică ne învaţă că adunările generale din colhozuri sunt o adevărată şcoală de educaţie a colhoznicilor. In cadrul adunărilor generale, pe lângă alte probleme privind activitatea colhozului, colhoznicii iau cunoştinţă de cele mai noi cuceriri ale ştiinţei agricole, se stabilesc măsurile pentru aplicarea în colhozul lor a noilor cuceriri. Deasemeni, se discută cele mai de seamă evenimente politice din ţară şi din străinătate, dezvoltându-se astfel orizontul tuturor colhoznicilor. Această metodă de muncă poate fi aplicată şi în gospodăriile noastre colective.

Democraţia internă în gospodăria colectivă se sprijină pe folosirea din plin a criticii şi a autocriticii. Folosirea criticii şi autocriticii ajută la lichidarea lipsurilor existente în gospodăria colectivă, sporeşte şi mai mult încrederea colectiviştilor faţă de conducere a gospodăriei şi a conducerii faţă de colectivişti.

In raportul la Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarăşul G. M. Malencov a arătat că : „Ar fi greşit să se creadă că critica de jos se poate dezvolta dela sine, pe calea mersului dela sine. Critica de jos poate să se dezvolte şi să se lărgească numai cu condiţia ca orice om care face o critică sănătoasă să fie convins că va găsi sprijin în organizaţiile noastre şi că lipsurile arătate de el vor fi efectiv înlăturate".

Trebue combătute cu toată severitatea metodele de comandă şi de gâtuire a criticii care duc la slăbirea democraţiei interne şi a gospodăriei colective. Fostul preşedinte al gospodăriei colective din Tălpigi, Petrache Axente, cât şi consiliul de conducere, aveau atitudini de comandă, nu primeau criticile juste făcute de colectivişti, atitudine incompatibilă cu principiile democraţiei interne. Fostul preşedinte lucra de unul singur, fără a ţine cont de hotărîrile adunării generale, fără a cere părerea colectiviştilor. Este ştiut că oricât de experimentat ar fi un preşedinte, un brigadier sau un şef de echipă, ei nu vor reuşi niciodată să judece şi să gândească cât un întreg colectiv, că fără a cere şi a asculta părerea tuturor colectiviştilor în mod inevitabil sunt sortiţi a săvârşi greşeli.

Principiul democraţiei interne dă posibilitatea şi obligă tot odată pe fiecare colectivist să apere gospodăria colectivă împotriva oricăror uneltiri ale chiaburilor sau ale altor elemente duşmănoase gospodăriei colective. Statutul arată că chiaburii şi speculanţii, care trăesc din exploatarea muncii altora, nu pot fi membri ai gospodăriei colective. Deaceea este o datorie sfântă a fiecărui colectivist de a veghea ca în rândurile lor să nu pătrundă astfel de elemente.

Faptul că în unele gospodării colective au reuşit să se strecoare chiaburi şi elemente duşmănoase dovedeşte lipsa de vigilenţă de care au dat dovadă organizaţiile de bază şi conducerile gospodăriilor colective. Totodată, acest lucru arată că în aceste gospodării colective nu se aplică întocmai principiul democraţiei interne. In gospodăria colectivă din comuna Ţepu, unde se încălca democraţia internă, unii tovarăşi din consiliul de conducere al gospodăriei colective ca Costin Vasile şi Balan Trandafir au folosit în mod abuziv anumite bunuri ale gospodăriei colective pentru scopuri personale, iar conducerea acestei gospodării colective se izolase de massa colectiviştilor. Nu este deci întâmplător faptul că în această gospodărie colectivă a reuşit să se strecoare chiaburul Spirache Mihalache şi Ion Micu II, o unealtă a chiaburilor, care frânau activitatea gospodăriei colective. Comitetul raional de partid a sprijinit organizaţiile de bază din gospodăriile colective, le-a ajutat ca acestea să dezvolte şi să întărească vigilenţa tuturor colectiviştilor. Chiaburii şi cozile lor de topor au fost astfel alungaţi din gospodăriile colective.

Statutul arată că colectiviştii au drepturi dar totodată au şi datorii faţă de gospodăria colectivă. Cu toate că în marea majoritate a gospodăriilor noastre colective statutul se respectă, totuşi mai sunt unele gospodării colective în care au loc încălcări ale statutului. De exemplu, la gospodăria colectivă din Furceni, colectiviştii Chilian Constantin, Lungu Gavrilă, Robu Alexandru şi alţii nu şi-au adus pământul în gospodăria colectivă.

Aceşti colectiviştii, pe lângă faptul că nu au respectat o elementară obligaţie statutară, au încălcat şi democraţia internă deoarece înşişi colectiviştii în adunările generale au hotărît ca toţi membrii gospodăriei colective, să-şi aducă în gospodăria colectivă inventarul arătat în statut.

Organele de stat au o mare răspundere în ceeace priveşte respectarea statutului şi a principiului democraţiei gospodăriei colective. In afară de faptul că ele trebue să sprijine efectiv conducerile gospodăriilor colective în aplicarea acestui principiu ele trebue să vegheze totodată ca unele măsuri pe care le iau să nu ducă la stîrbirea democraţiei interne.

Comitetul raional de partid a combătut asemenea încălcări ale democraţiei interne, ca acelea manifestate de tov. Malcea Tudor, şeful secţiei agricole a sfatului popular raional, care a avut tendinţa de a impune gospodăriei colective din Tălpigi planul de producţie pe 1953, fără ca planul să fi fost discutat şi aprobat de adunarea generală.

Aceste încălcări grave ale democraţiei interne a gospodăriei colective lovesc în prestigiul şi autoritatea adunărilor generale şi ale hotărîrilor pe care le iau. In capitolul VIII al proiectului noului statut al gospodăriilor colective se arată principiile după care se conduce gospodăria colectivă. Adunarea generală este organul suprem de conducere al gospodăriei colective. Niciun organ de partid sau de stat nu are dreptul să încalce atribuţiunile adunării generale, iar acei care comit asemenea fapte dăunătoare liniei partidului trebue să fie traşi la răspundere.

Organizaţiile de bază din gospodăriile colective au un rol hotărîtor în aplicarea principiului democraţiei interne în gospodăriile colective. Ele au datoria să sprijine conducerile gospodăriilor colective în această direcţie, să le critice cu curaj atunci când acestea încalcă acest principiu. Deasemeni, organizaţiile de bază trebue să educe pe colectiviştii în spiritul democraţiei interne şi să-i îndrume să aplice întocmai dispoziţiile date de conducerea gospodăriei, de brigadieri, de şefii de echipe, să participe cu elan la muncile din cadrul gospodăriei, să ridice cu curaj în adunările generale obiecţiunile pe care le au în legătură cu activitatea din gospodăria colectivă.

O activitate bună în această privinţă o are organizaţia de bază din noua gospodărie colectivă din Corod, care educă pe membrii de partid în a fi exemplu în aplicarea hotărîrilor adunărilor generale, sprijină conducerea gospodăriei colective în mobilizarea tuturor colectiviştilor la muncă.

S'a manifestat însă din partea unor organizaţii de bază tendinţa de a se substitui conducerii gospodăriei colective. Secretarul organizaţiei de bază din gospodăria colectivă Brăhăşeşti, Marin Pamfil, bunăoară, dirijează pe brigadierii gospodăriei în împărţirea muncii în brigadă, când acest lucru trebue să-l facă conducerea gospodăriei.

Acest fel de a înţelege „ajutorul" pe care organizaţia de bază trebue să-l dea conducerii gospodăriei colective duce în realitate la încălcarea democraţiei interne, deoarece secretarul organizaţiei de bază nu are dreptul să rezolve în mod abuziv anumite probleme pe care trebue să le rezolve preşedintele, brigadierul sau alt tovarăş din gospodăria colectivă. Organizaţia de bază poate să tragă la răspundere pe acei membri de partid care nu-şi duc întocmai la îndeplinire sarcinile pe care le au în gospodăria colectivă şi să ceară conducerii gospodăriei colective să ia măsuri împotriva acelor care nu-şi îndeplinesc atribuţiunile ce le au, indiferent dacă sunt sau nu membri de partid.

Trebue să arătăm că în conducerea muncii politice a gospodăriilor colective, comitetul raional are numeroase lipsuri. Astfel, comitetul raional de partid n'a dat un sprijin suficient organizaţiilor de bază pentru a se ridica la rolul de conducător politic în gospodăriile colective. Invăţământul de partid, faţă de sarcinile multiple ce stau în faţa comuniştilor, a fost la un nivel nesatisfăcător, culturalizarea massei de colectiviştii în perioada de iarnă nu a fost făcută peste tot la un nivel corespunzător.

Nu s'a avut în vedere faptul că creşterea nivelului politic şi profesional ajută ca colectiviştii să înţeleagă necesitatea respectării statutului gospodăriei colective, ca ei să folosească principiul democraţiei interne şi să-l aplice pe scară largă. Controlul politic asupra aparatului de stat a fost insuficient, nu au fost traşi la răspundere acei tovarăşi care s'au făcut vinovaţi de încălcarea democraţiei interne.

Adunările generale care au avut loc în gospodăriile agricole colective în legătură cu discutarea proiectului noului statut, precum şi conferinţa raională pentru desemnarea delegaţilor din gospodăriile colective care vor participa la Congresul fruntaşilor din gospodăriile colective au sens la îveală şi mai mult dragostea colectiviştilor pentru gospodăriile lor colective, hotărîrea lor de a munci cu şi mai mult elan pentru a face gospodăriile lor colective tot mai bogate şi mai înfloritoare. Colectiviştii din gospodăriile colective Negrileşti, Hânţeşti Furceni şi altele şi-au luat angajamentul ca în anul acesta să dea o şi mai mare atenţie muncii de întreţinere a culturilor, aplicând metodele agrotehnice pentru a obţine recolte bogate.

Faptele au dovedit că respectarea principiului democraţiei interne a gospodăriei colective este o condiţie de bază pentru continua întărire şi dezvoltare a gospodăriilor colective. Noi vom munci şi de aci înainte cu şi mai multă hotărîre pentru a înrădăcina temeinic în viaţa gospodăriilor colective democraţia internă.

CONSTANTIN RAIHEL
prim-secretar al Comitetului raional P.M.R.-Tecuci

Conferința miniștrilor de externe ai țărilor nordice

OSLO 19 (Agerpres).— Agenția Reuter anunță că la Oslo s'a deschis conferința miniștrilor de afaceri externe ai Suediei, Norvegiei și Danemarcei. Deși ordinea de zi a conferinței a fost ținută secretă, ziarele norvegiene declară că miniștrii țărilor nordice au examinat propunerile în legătură cu convocarea unei conferințe între reprezentanții marilor puteri.

—o—

Sesiunea noului parlament japonez

SANHAI 19 (Agerpres). — TASS

După cum se anunță din Tokio, la 18 Mai s'a deschis sesiunea extraordinară a noului parlament japonez.

Potrivit relatărilor postului de radio Tokio, Camera inferioară a parlamentului a ales ca președinte al Camerei pe Iasudziro Țutumi (din așazisul partid progresist), cu 252 de voturi din 462, iar ca vicepreședinte al Camerei pe Hio Hara (partidul socialist de stânga) cu 233 de voturi. Candidații partidului liberal al lui Ioșida au fost înfrânți. In comunicatul postului de radio Tokio se spune că aceasta înseamnă că „în Camera inferioară a parlamentului, conducerea a trecut în mâinile opoziției". „Faptul că fracțiunile opoziției au ocupat posturile de președinte și vicepreședinte ai Camerei inferioare a parlamentului, arată postul de radio Tokio, constitue o mare lovitură pentru guvernul Ioșida și pentru partidul liberal".

—o—

Demonstrații împotriva sosirii lui Dulles în India

NEW DELHI 19 (Agerpres). — Agenția Associated Press transmite:

Măsurile de securitate luate de autoritățile indiene cu prilejul vizitei secretarului de stat al S.U.A., John Foster Dulles, depășesc chiar pe cele luate în mod obișnuit pentru securitatea personală a lui Nehru.

BOMBAY 19 (Agerpres). — Agenția Reuter transmite:

In ajunul sosirii în India a secretarului de stat al S.U.A., Dulles, pe zidurile caselor din Bombay au apărut manifeste în care se spune: „Dulles, cară-te acasă — asiaticii nu vor lupta împotriva asiaticilor".

La New Delhi, unde Dulles urmează să sosească în ziua de 20 Mai, au fost organizate demonstrații și meetinguri de protest.

—o—

Manifestări ofensatoare la adresa O.N.U. în S.U.A.

WASHINGTON 19 (Agerpres).

Intr'un articol consacrat noului secretar al O.N.U., Dag Hammerskjoeld, ziarul american „Daily Mirror" îl sfătuește pe acesta să se poarte frumos și „să nu întrețină pretenția că Organizația Națiunilor Unite este superioară Statelor Unite".

„Această pretenție — scrie „Daily Mirror" — este exasperantă pentru americani... Noi ne vom păstra controlul asupra propriilor noștri cetățeni. In cele din urmă vom face ca fleacurile de „principii" ale O.N.U. să se supună legilor noastre sau vom arăta domnului Dag și Organizației Națiunilor Unite cine este adevăratul stăpân".

★

WASHINGTON 19 (Agerpres).

Ziarul „Liberation" scrie că Comisia senatorială pentru problemele juridice a aprobat un proiect de lege care interzice ca pe teritoriul Statelor Unite drapelul O.N.U. să fie arborat la un nivel egal sau superior drapelului american.

In Consiliul Național al Păcii din Franța

PARIS 19 (Agerpres).

In zilele de 16 și 17 Mai a avut loc la Paris o ședință a Consiliului național al Păcii din Franța. Emmanuel d'Astier de la Vigerie a prezentat un raport cu privire la traducerea în viață a hotărîrilor Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii dela Viena. Raportorul a subliniat că guvernul francez nu a răspuns încă la scrisoarea Comisiei Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii în care se cerea sprijinirea mesajului adresat de Congres celor cinci mari puteri cu privire la încheierea unui Pact al Păcii.

Ziarul „L'Humanité" publică rezoluția adoptată în unanimitate de Consiliul Național al Păcii, care cheamă pe toți francezii „să sprijine orice gest, orice act, orice inițiativă, orice dorință de a se ajunge la un acord general sau limitat care să ducă la destinderea încordării internaționale".

Rezoluția cheamă deasemenea poporul francez să împiedice încercările de „internaționalizare a războiului" din Indochina și de aplicare a tratatelor militariste dela Bonn și Paris.

In rezoluție se menționează că în zilele de 27 și 28 Iunie, va avea loc la Paris o Conferință Națională pentru tratative de pace.

Presa pariziană despre dezbaterile financiare din Adunarea Națională franceză

PARIS 19 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că Adunarea Națională Franceză a început să la în discuție proiectul financiar prezentat de guvernul Mayer. După cum se știe, Comisia financiară a Adunării Naționale a respins articolul din proiect prevăzând acordarea de puteri depline guvernului. De data aceasta, guvernul va încerca să determine adoptarea acestui articol, punând chestiunea de încredere.

In legătură cu aceasta, agenția France Presse declară că „pronosticurile sunt defavorabile guvernului". Deasemenea, ziarul „Le Parisien Libere" scrie: „Marea dezbatere financiară s'a deschis într'o atmosferă de scepticism... In realitate, proiectul guvernamental nu satisface pe nimeni. Ne întrebăm dacă René Mayer dispune într'adevăr de o majoritate pe care să se poată bizui". Și pentru ziarul „Franc Tireur", „dezbaterile s'au angajat în condiții grele și defavorabile guvernului".

In legătură cu apelul soților Rosenberg

WASHINGTON 19 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă americane, în fața nenumăratelor proteste ale opiniei publice din S.U.A. și din străinătate, Curtea Supremă a amânat încă cu o săptămână pronunțarea în legătură cu cel de al treilea apel făcut de soții Iulius și Ethel Rosenberg.

Notă bulgară adresată Iugoslaviei

SOFIA 19 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite:

La 18 Mai, Ministerul afacerilor externe al Republicii Populare Bulgaria a remis ambasadei iugoslave din Sofia o Notă în care protestează din nou împotriva acțiunilor dușmănoase sistematice și premeditate ale organelor de frontieră iugoslave la granița bulgaro-iugoslavă.

In Notă se spune că deși Ministerul afacerilor externe al Republicii Populare Bulgaria a protestat în repetate rânduri pe lângă guvernul iugoslav în legătură cu nenumăratele acțiuni dușmănoase pe care organele de frontieră și alte organe iugoslave le-au săvârșit cu premeditare în cursul anului 1952 la frontiera bulgaro-iugoslavă, guvernul iugoslav nu a luat măsurile necesare. Concomitent cu violările frontierei bulgaro-iugoslave și ale spațiului aerian al Bulgariei continuă și trecerea clandestină de diversioniști, precum și atacurile împotriva posturilor de frontieră bulgare.

In Notă se subliniază că în Ianuarie a.c. autoritățile iugoslave au provocat cinci incidente grave, în Februarie — șase incidente, în Martie — zece, și în Aprilie — 22. Sunt citate o serie de cazuri dintre cele mai grave de atacuri comise de grănicerii iugoslavi împotriva posturilor de frontieră bulgare, cazuri de violare a spațiului aerian al Bulgariei de către avioanele iugoslave și de strecurare de diversioniști pe teritoriul Republicii Populare Bulgaria, cu sprijinul organelor de frontieră iugoslave.

Aceste acțiuni dușmănoase ale autorităților iugoslave — se spune în Notă — sunt îndreptate împotriva păcii și securității în Balcani; și nu numai împotriva intereselor poporului bulgar, ci și împotriva intereselor popoarelor iugoslaviei.

Creșterea șomajului în Iugoslavia

SOFIA 19 (Agerpres).— Ziarul „Viesnik" din Zagreb anunță că în cadrul unei conferințe de presă un purtător de cuvânt al Consiliului pentru bunăstarea socială și sănătatea publică a arătat că în Croația șomajul a crescut considerabil. El a subliniat că concedierile continuă și întreprinderile industriale nu angajează alți lucrători.

Potrivit datelor oficiale, scrie ziarul „Viesnik" în luna Martie a.c. „oficiile de plasare din Croația au înregistrat 35.477 șomeri".

Pătrunderea capitalului american în Egipt

CAIRO 19 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul „Al Ahbar" anunță că trimisul special al președintelui S.U.A. pentru problemele economice, Calberton, însoțit de reprezentantul unor societăți americane a sosit la Cairo pentru a duce tratative cu autoritățile egiptene în legătură cu investițiile de capital american în Egipt.

La 17 Mai, Calberton a avut o întrevedere cu locotenent-colonelul Naser, șef adjunct al Consiliului revoluționar de conducere și cu Badavi, ministrul comerțului și industriei. S'a discutat problema investițiilor de capital particular american în întreprinderile egiptene.

Ziarul „Al Ahbar" scrie că în Egipt va sosi o misiune de businessmeni americani care vor studia la fața locului situația economică din țară.

Inmânarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Tailandei lui C. E. Voroșilov

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 18 Mai, C. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a primit la Cremlin pe ambasadorul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Tailandei în U.R.S.S., Ș. Setabut, care i-a înmânat scrisorile sale de acreditare.

Ambasadorul era însoțit de A. Buphavesa, primsecretar al ambasadei, și M. Srinaganand, atașat al ambasadei, care au fost prezentați de către ambasador lui C. E. Voroșilov.

La înmânarea scrisorilor de acreditare au fost de față V. A. Zorin, ministru adjunct al afacerilor externe al U.R.S.S., N. M. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., C. V. Novicov, șeful departamentului pentru Asia de Sud-Est din Ministerul afacerilor externe al U.R.S.S., A. G. Culajencov, șeful protocolului din Ministerul afacerilor externe al U.R.S.S.

C. E. Voroșilov și Ș. Setabut au rostit cuvântări. Ș. Setabut a declarat că va depune toate eforturile pentru a întări relațiile de prietenie între Tailanda și Uniunea Sovietică și și-a exprimat speranța că în îndeplinirea acestei misiuni va avea ajutorul guvernului sovietic.

In cuvântul de răspuns, C. E. Voroșilov l-a asigurat pe ambasador că în activitatea sa îndreptată spre întărirea relațiilor de prietenie între Uniunea Sovietică și Tailanda va avea deplina înțelegere și sprijinul guvernului sovietic care duce în mod consecvent o politică de pace, prietenie și colaborare între toate popoarele, mari și mici, pe baza egalității suverane și a respectării reciproce a intereselor.

După înmânarea scrisorilor de acreditare, C. E. Voroșilov s'a întreținut cu Ș. Setabut. A fost de față V. A. Zorin.

—o—

N. M. Șvernic a primit delegația muncitorească engleză și scoțiană

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS La 18 Mai, N. M. Șvernic, președintele Consiliului Central al sindicatelor din Uniunea Sovietică, a primit delegația muncitorească unită engleză și scoțiană. Delegația a venit în Uniunea Sovietică la invitația Consiliului Central al sindicatelor din Uniunea Sovietică pentru a participa la sărbătorirea Zilei de 1 Mai.

Conducătorul delegației, James Mortimer, a mulțumit călduros Consiliului Central al sindicatelor din Uniunea Sovietică pentru posibilitatea oferită delegației de a vizita U.R.S.S. și de a cunoaște viața, munca și odihna oamenilor sovietici.

Au luat cuvântul Stan Rushton, William Brown, Robert Livinkston, Jin Klear, John O'Brien și alți membri ai delegației, care au vorbit despre condițiile de trai și de muncă ale muncitorilor din Anglia, despre activitatea sindicatelor, despre lupta poporului englez pentru pace.

N. M. Șvernic a salutat cu căldură pe reprezentanții clasei muncitoare din Marea Britanie și le-a urat succese continue în dezvoltarea și întărirea prieteniei tradiționale dintre oamenii muncii din Marea Britanie și Uniunea Sovietică, garanție de cea mai mare importanță pentru menținerea unei păci trainice în întreaga lume.

Recepția la care au luat parte activiști cu munci de răspundere ai Consiliului Central al sindicatelor din Uniunea Sovietică s'a desfășurat într'o atmosferă de caldă prietenie.

Aviația americană a bombardat în Coreea un rezervor de apă pentru irigarea câmpului

PHENIAN 19 (Agerpres).— China Nouă transmite:

In zilele de 13 și 14 Mai, aproape 100 de bombardiere americane au efectuat șase raiduri masive asupra marelui bazin de acumulare dela Sunanpion din Coreea de Nord. Stăvilarul a fost rupt și au fost inundate însemnate suprafețe de pământ cultivat din provincia Phenianul de Sud, precum și suburbiile orașului Phenian. Autoritățile nord-coreene au început mari lucrări de reparație.

★

PHENIAN 19 (Agerpres).—China Nouă transmite:

Poporul coreean face față cu succes urmărilor inundațiilor provocate de bombardarea bazinului de acumulare dela Sunanpion. Guvernul și Partidul Muncii din Coreea au instituit imediat după bombardament un comitet pentru ajutorarea refugiaților și au fost luate măsuri imediate pentru repararea drumurilor și podurilor și pentru salvarea recoltelor.

Bazinul care a fost bombardat de avioanele americane are o circonferință de peste 30 de km. și irigă o suprafață de peste 3.400 de ha. Apele revărsate au inundat 21 de districte.

Țăranii coreeni din regiunile inundate sunt hotăriți să redea cât mai grabnic agriculturii ogoarele pustiite de apă.

Tratativele de armistițiu din Coreea

KAISUNG 19 (Agerpres).— China Nouă transmite:

La 19 Mai, delegația coreeano-chineză la tratativele de armistițiu în Coreea a dat publicității următorul comunicat:

La 19 Mai, șeful delegației celeilalte părți a cerut prin intermediul ofițerului său de legătură prelungirea cu încă cinci zile a întreruperii ședințelor plenare ale delegațiilor și reluarea lor în ziua de 25 Mai ora 11 a.m. Răspunzând, principalul ofițer de legătură al părții coreeano-chineze a atras atenția, din însărcinarea șefului delegației, generalul Nam Ir, că ședințele plenare ale delegațiilor au fost suspendate timp de trei zile și că partea coreeano-chineză este de părere că tratativele nu trebue tergiversate; cu toate acestea, întrucât partea cealaltă cere prelungirea cu cinci zile a suspendării ședințelor, partea coreeano-chineză acceptă această cerere.

Critici vehemente împotriva atitudinii părții americane la tratativele dela Panmunjon

NEW YORK 19 (Agerpres).— Delegația O.N.U. la tratativele de armistițiu în Coreea a cerut din nou amânarea cu încă cinci zile a ședințelor delegațiilor celor două părți. Felul în care generalul american Harrison duce tratativele de armistițiu provoacă nemulțumiri tot mai vehemente care își găsesc ecou în presa occidentală de toate orientările.

Chiar și în rândurile unor delegații la O.N.U. contrapropunerile prezentate de generalul Harrison la ultimele propuneri coreeano-chineze au fost primite nefavorabil. După cum relatează agenția Associated Press, delegația Indiei la O.N.U., sprijinită de grupul țărilor arabo-asiatice, întreprinde demersuri pe lângă delegația S.U.A. la O.N.U. pentru a obține „o explicație asupra ceeace consideră a fi trei abateri surprinzătoare ale negociatorilor O.N.U. din Coreea dela planul adoptat de Adunarea Generală în vederea soluționării impasului problemei prizonierilor de război". Aceste „abateri" se referă la faptul că „negociatorii O.N.U. au prezentat contrapropunerea ca toți prizonierii coreeni să fie lăsați liberi în Coreea de Sud după încheierea armistițiului" ceeace este contrar planului indian adoptat de Adunarea Generală a O.N.U., care prevedea „ca toți prizonierii să fie predați comisiei de repatriere care ar urma să trimită la căminele lor pe cei ce doresc să se repatrieze". Deasemenea, „contrapropunerea comandamentului O.N.U. cere ca hotărîrile comisiei de repatriere a celor cinci națiuni să fie luate în unanimitate, pe câtă vreme paragraful 13 din planul indian adoptat de Adunarea Generală a O.N.U. prevedea ca hotărîrile să fie luate cu majoritate de voturi", — așa prevăd și propunerile coreeano-chineze. In sfârșit „contrapropunerea comandamentului O.N.U. omite orice referiri la o conferință politică cu privire la prizonierii de război", în timp ce „planul indian prevede acțiunea unei conferințe politice ca element de bază al rezolvării problemei prizonierilor de război".

Presa engleză își manifestă fățiș nemulțumirea față de faptul că americanii conduc singuri negocierile în Coreea în numele O.N.U. „Presa londoneză, relatează France Presse, se face ecoul acestei nemulțumiri, iar ziarul „Sunday Times" scrie despre nerăbdarea și îngrijorarea resimțite în țările Commonwealthului și în Marea Britanie în legătură cu această problemă. „Unele țări ale Commonwealthului, transmite France Presse, sunt de părere că negociatorii militari americani au tendința de a fi prea duri în atitudinea lor. Unele din aceste țări și-au exprimat punctele de vedere în acest sens la Departamentul de Stat american". Ziarul englez „Daily Herald" scrie că „noile propuneri comuniste deschid poate drumul spre o înțelegere", dar „este preferabil ca aceste negocieri să fie duse nu de Harrison, ci de un diplomat cu experiență". Nemulțumirea englezilor față de felul în care duc reprezentanții americani tratativele de armistițiu este arătată de ziarul „Daily Worker" care scrie: „In cadrul dezbaterilor de politică externă din Camera Comunelor toate grupările politice și-au manifestat neliniștea față de atitudinea delegației americane la tratativele dela Panmunjon. Recentele propuneri americane sunt de natură să agraveze această îngrijorare". Și guvernul canadian este nemulțumit de atitudinea adoptată de delegația O.N.U. la tratativele de armistițiu în Coreea. Agenția Reuter relatează că „guvernul canadian este de părere că negociatorii americani au fost prea pripiți când au respins propunerile prezentate la 7 Mai de comuniști cu privire la prizonierii de război", iar „guvernul canadian consideră planul comunist oarecum mai acceptabil decât îl consideră guvernul american".

Divergențele între Statele Unite și celelalte țări ale căror trupe luptă în Coreea sunt atât de serioase încât unii politicieni americani nu-și ascund îngrijorarea. Senatorul Douglas a declarat: „In momentul de față există pericolul de a vedea dezvoltându-se o gravă divergență între Statele Unite și Marea Britanie asupra chestiunii coreene" Dealtfel — după cum relatează Associated Press — „disensiunile între aliați în comandamentul O.N.U. au apărut de mult timp și ele ar putea continua până la încheierea tratativelor de armistițiu". Accentuând asupra acestor „dificultăți", agenția Associated Press arată că „manifestările de dezbinare a aliaților în chestiunea tratativelor de armistițiu din Coreea sunt considerate de oficialități ca o dovadă de slăbiciune".

Declarația ministrului de externe al Iranului

TEHERAN 19 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite:

Hossein Fatemi, ministrul de externe al Iranului, a declarat că Marc Perdi, corespondentul agenției americane Associated Press, va trebui să părăsească teritoriul iranian în curs de trei zile.

Hossein Fatemi a precizat că acest corespondent a transmis de două luni și jumătate de când este la Teheran știri potrivnice intereselor Iranului.

Ciocniri între poliție și populație la Hanovra

BERLIN 19 (Agerpres). — Ziarul „Vorwärts" relatează în numărul său din 18 Mai despre ciocnirile care au avut loc la Hanovra între poliție și populația orașului. In seara zilei de 14 Mai, mii de oameni ai muncii din Hanovra au organizat în piața din fața gării o demonstrație de protest împotriva unor acțiuni provocatoare ale poliției. Când în piață și-au făcut apariția detașamente mari de poliție, oamenii muncii le-au opus rezistență, alungându-le.

Demonstranții, cu ajutorul populației, au ridicat apoi baricade pe Zimmer-Strasse și în apropierea ei. Din toate părțile răsunau strigătele: „Vrem libertate!", „Jos regimul Adenauer!", „Anul 1933 nu trebue să se mai repete!". Polițiștii au operat o serie de arestări în rândurile demonstranților.

Campionatul european de box

VARȘOVIA 19 (Agerpres). — In sala de sporturi „Gwardia" din Varșovia se desfășoară în prezent a X-a ediție a campionatelor europene de box.

In reuniunea de Luni seara, precum și în cea disputată Marți după amiază, întâlnirile au fost deosebit de dârze și spectaculoase. Un frumos succes a obținut tânărul boxeur sovietic Jengibarian (cat. semi-ușoară) care la prima sa întâlnire internațională a terminat victorios întrecând la puncte pe boxeurul Gutschmidt (R. D. Germană). Una din cele mai interesante întâlniri de până acum a avut loc între boxerii de categoria semi-ușoară, Antkiewicz (R. P. Polonă), finalist la jocurile olimpice dela Helsinki și campionul R.P.R., Gh. Fiat. Boxerul polonez a fost declarat învingător la puncte.

Marți după amiază a început desfășurarea întâlnirilor în cadrul categoriilor ușoară și semi-mijlocie. Reprezentanții R.P.R. Fr. Ambruș și N. Linca s'au comportat foarte bine, obținând victoria în fața unor boxeuri experimentați.

Iată alte rezultate tehnice înregistrate: **cat. muscă**: Bassel (Germania Occ.) învinge la puncte pe M. Dobrescu (R.P.R.); Currie (Scoția) dispune la puncte de Karpati (R. P. Ungară); **cat. cocoș**: Hamalainen (Finlanda) întrece la puncte pe Molnar (R.P. Ungară); Mac Nally (Irlanda) dispune la puncte de Martin (Franța); **cat. pană**: Horvath (R. P. Ungară) învinge la puncte pe E. Margărit (R.P.R.); Kruza (R. P. Polonă) învinge la puncte pe Canipol (Belgia); **cat. semi-ușoară**. Niniyuari (Finlanda) dispune la puncte de Stepanovic (Jugoslavia); Marcov (R.P. Bulgaria) bate la puncte pe Potesil (Austria); **cat. ușoară**: Szakacs (R. P. Ungară) întrece la puncte pe Kandel (Germania Occ.); **cat. semi-mijlocie**: Krotac (R. Cehoslovacă) bate la puncte pe Caroli (R. D. Germană).

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Opera de Stat: Giani Schichi, Cavaleria rusticană; Teatrul de Operetă: Casa cu trei fete; Național „I. L. Caragiale" (Studio): Lupii; Național „I. L. Caragiale" (Comedia), Matei Millo sau Căruța cu paiațe; Municipal: Afaceriștii; Tineretului: Inșir'te mărgărite; Armatei (B-dul G-ral Magheru): Intr'o noapte de vară; Armatei (Calea 13 Septembrie): Ion Vodă cel Cumplit; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Concert din muzica popoarelor.

CINEMATOGRAFE: Patria, București: Țsui Kong; Republica: Orice nas își are nasul; I. C. Frimu: Casa mult visată; Timpuri Noi: Au trecut zece ani, Holde noi, Vocea pașnică a popoarelor sovietice, Gâște-lebede; Elena Pavel: Din nou pe front; 1 Mai, Gh. Doja: Maximca, Vulpea păcălită; 23 August: Partizana; Alex. Sahia: Pe drumul ales; Alex. Popov, T. Vladimirescu: Luna marii prietenii, Calea belșugului; Lumina, Arta: Tractoriștii; 8 Martie: Actele secrete Solvay; Miorița: Sadco; Moșilor: Noapte de Mai; Libertății: Elixirul dragostei; N. Bălcescu: Micul partizan; Volga: Sărbătoarea eliberării; Cultural: Ultima etapă; Rahova: Răpirea; Vasile Roaită: Concertul maeștrilor artei ucrainiene; Flacăra: Pavlinca; 7 Noembrie: Insula misterelor; Olga Bancic: Corina Schmidt; Popular: Tinerețea lui Chopin; Ilie Pintilie: Ruptura; Grivița: Stepan Razin; Constantin David: Spre cer; 8 Mai: Mizerabilii (seria II-a); Donca Simo: S'a întâmplat în luna Mai.

Scrisoare din Roma

Eșecul unei mascarade prost regisate

CARLO MEANA
redactor al ziarului „Unita"

La 7 Mai, subsecretarul de stat Tupini a inaugurat în clădirea gării centrale din Roma, o așazisă „expoziție de dincolo" menită să înfățișeze, într'o lumină falsă, situația din țările democratice.

Incă începând din luna Februarie, „expoziția" a fost purtată într'un lung turneu prin orașele mai mari din Italia; atitudinea de indiferență și chiar de dispreț a populației a arătat însă de pe atunci că inspiratorii și autorii acestei acțiuni și-au greșit socotelile. Pentru ediția din Roma, organizatorii „expoziției" au făcut eforturi speciale, angajând sumedenie de tehnicieni, arhitecți și decoratori lipsiți de scrupule, risipind milioane și milioane pentru punerea în scenă a acestei ridicole mascarade, care potrivit intențiilor lor, trebuia să ilustreze balivernele propagandei reacționare despre așazisa „lipsă de libertăți" din țările democrat-populare.

Presa italiană legată de cercurile politice ale marelui capital, ca și reprezentanții partidului democrat-creștin și-au exprimat atunci admirația pentru ceeace ziarul „Il Messagero" definea ca „o documentare precisă și impresionantă a felului în care se desfășoară viața de dincolo de cortină". „Il Momento" — oficiosul partidului democrat-creștin — s'a lansat cu o deosebită imprudență într'o serie de relatări riscate. Astfel, Joia trecută se putea citi în acest ziar că „fotografiile reproduse au fost luate cu riscuri enorme în acele țări de către un fotograf care a circulat pe străzile Sofiei, Budapestei, Pragăi, Bucureștiului și Moscovei, într'un automobil cu perdelele coborîte".

Protestelor care s'au ridicat în legătură cu falsurile pe care este bazată expoziția, subsecretarul de stat Lorgio Tupini, șeful organizator al „expoziției", fiul unui senator care ocupă o poziție înaltă în ierarhia partidului democrat-creștin, a răspuns cu aroganță: „Expoziția e bazată pe documente și când se afirmă că un document este fals trebue să dovedești acest lucru".

Nu au trecut nici 24 de ore dela această declarație și ziarul „Unita", organul central al Partidului Comunist Italian, a publicat probele falsului. Astfel, „Unită" a reprodus două fotografii ale unor cetățeni din Roma, dl. Alfredo Nardeschia, operator-fotograf al agenției Meldolesi, cu domiciliul la Roma, str. Due Macelli nr. 97 și dl. Dionisi Iudicone, domiciliat în str. Germano Someiller nr. 25 și alături de ele — aceleași fotografii mult mărite și montate pe panouri, acoperite cu sârmă ghimpată. Domnul Nardeschia este înfățișat în „expoziție" ca „un agent polonez", în timp ce dl. Iudicone e prezentat ca „un exponent al clasei mijlocii", transformat de către comuniști într'un „sclav". In aceeași pagină, „Unită" a publicat o scrisoare de protest plină de indignare scrisă de dl. Nardeschia și un protest tot atât de indignat trimis spre publicare de dl. Iudicone.

Demascările ziarului „Unită" au stârnit atât în capitală cât și în provincie o mare vâlvă. Ceeace a făcut ca chiar în dimineața zilei de Joi, conducătorii „expoziției" să dispună înlăturarea panourilor cu pricina pentru a evita și alte scandaluri. Publicul râdea pe contul falsificatorilor care s'au acoperit de rușine, manifestându-și totodată indignarea și disprețul față de aceștia.

A doua zi „Unită" a publicat o altă pagină consacrată „expoziției". De data aceasta ziarul a reprodus fotografia unui preot aflat în centrul Romei pe strada Luchese și prezentat la „expoziție" drept un „preot persecutat dincolo de cortină". Organizatorii înscenării erau deadreptul înecați în ridicol. Una după alta, demascările ziarului „Unită" au continuat cu hotărîre. O puternică demascare a constituit-o scrisoarea adresată ziarului, Sâmbătă 17 crt., de către fotograful Meldolesi. Acesta a arătat în amănunt cum i-au fost comandate fotografiile care au servit drept falsuri. Meldolesi anunța deasemeni că a intentat acțiune judiciară împotriva subsecretarului de stat Tupini.

Falsul, minciuna grosolană erau atât de evidente, încât ele nu au mai putut fi acoperite nici măcar de marile ziare ale burgheziei italiene, care au reproșat organizatorilor expoziției „ușurința" lor. Ziarul „Stampa" din Torino a fost nevoit să admită că expoziția a înregistrat un eșec total. „Gazetta del Popolo" a trebuit să remarce că acest eșec permite comuniștilor și socialiștilor să prezinte întreaga „expoziție" ca pe un truc vulgar, al unor impresari fără scrupule.

Intre timp, probele demascatoare ale falsului devin tot mai numeroase. Fotografia unui zidar ungur din „expoziție" s'a dovedit a fi fotografia speakerului dela postul de radio italian, Giovani Battista Arista. A ieșit deasemeni la iveală că un alt material calomnios, reprezentând chipurile „copii sovietici flămânzi", nu este altceva decât fotografia unui grup de copii din sătulețul Aquillia, care se găsește la câțiva kilometri de Roma...

O zicală înțeleaptă spune că „minciuna are picioare scurte". Înțelesul ei se aplică în întregime în cazul expozițiilor calomnioase patronate de autoritățile italiene, înscenări care se întorc împotriva autorilor lor. In fața unei asemenea situații, tot ce au mai bun de făcut calomniatorii este să renunțe la acțiunea lor falimentară și să-și închidă expozițiile de falsuri și minciuni.

In legătură cu obiectivele urmărite prin organizarea expozițiilor, se naște întrebarea: ce a determinat reacțiunea italiană ca tocmai acum, în primăvara anului 1953, să mobilizeze o întreagă armată de „specialiști" în vederea punerii în scenă a unei asemenea acțiuni? Răspunsul e limpede. Italia se află înaintea alegerilor. Această împrejurare găsește partidul lui De Gasperi — aflat la putere — pe o poziție extrem de șubredă. In perioada guvernării sale, cabinetul De Gasperi, desfășurând politica sa antinațională și antipopulară, a adus Italia în pragul catastrofei, iar poporul ei, la sapă de lemn. Inspirând și patronând asemenea acțiuni cum sunt „expozițiile" calomnioase împotriva țărilor democratice, guvernul dela Roma, compromis în ochii masselor populare italiene, încearcă să abată atenția dela situația dezastruoasă din Italia, rezultat al politicii de militarizare a economiei și de aservire a Italiei față de monopolurile americane. Răspândind calomnii împotriva țărilor lagărului democratic, cercurile conducătoare încearcă să ascundă tragedia milioanelor de muncitori șomeri care bat străzile orașelor Italiei, în căutare de lucru, mizeria cruntă în care se zbat masele uriașe de țărani lipiți pământului, foamea copiilor care cerșesc pe străzile Romei, precum și răpirea drepturilor democratice ale poporului italian de către guvernul De Gasperi.

Un important obiectiv urmărit de reacțiunea italiană prin înscenarea unor astfel de „expoziții" este de a abate cât de cât massele poporului muncitor italian de pe calea luptei crescânde pentru pâine, independență națională, drepturi democratice și pace. Indeosebi mișcarea pentru pace care a cuprins păturile cele mai largi ale poporului italian, dă mult de furcă guvernului dela Roma. Prin calomnierea țărilor lagărului păcii, se încearcă crearea unei atmosfere menită să împiedice opinia publică italiană să-și manifeste dorința de a se ajunge la destinderea încordării internaționale, la menținerea și întărirea păcii și colaborării internaționale, dorință care în aceste zile se manifestă cu o forță sporită.

Prin înscenarea „expozițiilor", se urmărește totodată a se ascunde poporului italian importantele realizări economice ale țărilor lagărului democratic și ca atare cât de mare este posibilitatea dezvoltării schimburilor comerciale între Apus și Răsărit, lucru pe care îl cer nu numai massele largi italiene, ci și numeroși oameni de afaceri din Italia care-și dau seama că politica guvernului De Gasperi duce la sufocarea economiei țării.

In concluzie se poate spune că asemenea acțiuni ca organizarea expozițiilor calomnioase menite să inducă în eroare opinia publică italiană, sunt îndreptate în primul rând împotriva intereselor poporului italian.

N'a trecut multă vreme dela crearea expozițiilor fantomă sub oblăduirea guvernului italian. Totuși, acest timp a fost suficient pentru a demonstra calomniatorilor că poporul italian nu poate fi indus în eroare. Din presa democrată, el la cunoștință cu simpatie și cu bucurie de marile realizări ale țărilor democratice, ale căror popoare înaintează spre culmile progresului, făurindu-și un viitor fericit, o viață îmbelșugată.

Duminica trecută, în fața gării, sub zidurile milenare ale Termelor lui Diocletian a avut loc deschiderea unei adevărate expoziții, organizate de către asociațiile culturale democratice, expoziție care ilustrează amănunțit și documentat marile realizări ale Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară — țări constructoare ale unei societăți noi.

Mii de oameni ai muncii din Roma, care întâmpinaseră cu un dispreț fățiș și cu indignare falsurile calomniatorilor, acum se îngrămădesc în jurul panourilor expuse de asociațiile democratice.

In încheiere, trebue spus că încercarea subsecretarului de stat Tupini de a arunca răspunderea pentru eșecul „expozițiilor" calomnioase asupra subalternului său — deputatul Frogio, a fost zadarnică. Condamnarea populară a contribuit la izolarea clicii stăpânitoare, care, pentru a se menține la putere, încearcă prin minciuni să micșoreze simpatia poporului italian față de popoarele prietene care-și făuresc o viață fericită. Această prietenie este însă indestructibilă și faptele din ultimele zile, atitudinea maselor populare față de înscenarea nereușită a reacțiunii, constitue încă o dovadă a acestei prietenii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scânteii". Tel. 7.60.10 și 7.60.40

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. STALIN".